

สรุปผลโครงการ

Radical Youth for Future : ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ร่วมกับ กลุ่มเสริมมวลชนเพื่อสังคม

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นายพงศธรณ์ ตันเจริญ

นางสาวนิรชา สติยชน

นางสาวสมาพร พาพะหม

นายณัฐพงษ์ ไพศาล

นายอมรรัตน์ แวงวรรณ

อาจารย์ธวัชชัย ป้องศรี

อาจารย์หนึ่งนยา ไหลงาม

ระหว่างวันที่ 3 – 4 ธันวาคม 2565 และ 6 – 8 มกราคม 2566

ณ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร และบ้านสองคอน ตำบลป่งขาม อำเภอนาคู จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เล็งเห็นความสำคัญต่อการสร้าง การตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และการพัฒนาศักยภาพนิสิต ทางกลุ่มเราจึงจัดกิจกรรมค่ายอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล และการสร้างสรรค์สื่อ อีกทั้งยังได้เปิดพื้นที่การเรียนรู้นอกห้องเรียนในประเด็นประวัติศาสตร์ท้องถิ่นซึ่ง เกี่ยวข้องกับพลวัตการปรับตัวของชุมชนชาวคริสต์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครั้งนี้ จะพัฒนาให้นิสิตสามารถสร้างศักยภาพในการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงจากการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิ มนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมรวมทั้งได้รับประสบการณ์ และองค์ความรู้จากการเข้าร่วม กิจกรรม โดยกำหนดจัดโครงการ Radical Youth for Future : ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่ขึ้น

บัดนี้โครงการได้แล้วเสร็จและทางผู้ดำเนินโครงการได้สรุปผลการดำเนินงาน เพื่อรายงานผล การดำเนินแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

นายพงศธรณ์ ตันเจริญ

นางสาวนิรชา สติยัติน

นางสาวสมาพร พาพะหม

นายณัฐพงษ์ ไพศาล

นายอมรรัตน์ แวงวรรณ

อาจารย์ธวัชชัย ป้องศรี

อาจารย์หนึ่งนยา ไหลงาม

ผู้รับผิดชอบโครงการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
ส่วนที่ 1	ส่วนนำ..... 1
	หลักการและเหตุผล..... 1-2
	วัตถุประสงค์ของโครงการ..... 2
	ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ..... 2
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ..... 2
ส่วนที่ 2	วิธีดำเนินการ..... 3
	กลุ่มเป้าหมาย/ผู้เข้าร่วมโครงการ..... 3
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล/การประเมินผลโครงการ..... 3
	วิธีรวบรวมข้อมูล..... 3
	เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 3-4
ส่วนที่ 3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 5
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 5
	ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล..... 5
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 5-23
ส่วนที่ 4	สรุปผลการดำเนินการ..... 24
	สรุปผลการดำเนินการ..... 24-35
	ด้านการนำประโยชน์ไปใช้..... 35
	ปัญหาและอุปสรรค..... 35
	ข้อเสนอแนะ..... 35
ส่วนที่ 5	ภาคผนวก..... 36-45

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ

หลักการและเหตุผลของโครงการ

กลุ่มเสริมมวลชนเพื่อสังคมเป็นกลุ่มอิสระซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของนิสิตภายในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันจัดทำกิจกรรมเพื่อสังคมภายใต้อุดมการณ์ “เสริมคน วิพากษ์ เพื่อสังคม” จากปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐไทยที่ผ่านมาในอดีตช่วงปลายปี พ.ศ. 2483 เกิดกรณีพิพาทอินโดจีนขึ้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศฝรั่งเศส ทางคริสตจักรโรมันคาทอลิกประเทศไทยขณะนั้นอยู่ในความดูแลของบาทหลวงชาวฝรั่งเศสคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส จึงถูกรัฐไทยเพ่งเล็งไปด้วย จนเกิดเป็นความขัดแย้งระหว่างรัฐไทยกับคริสต์ศาสนิกชนเกิดขึ้นหลายแห่งทั่วประเทศ รวมถึงที่หมู่บ้านสองคอน โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เบียดเบียนชาวบ้านคริสตัง กระทั่งเกิดกรณีการสังหารคริสต์ศาสนิกชนนิกายโรมันคาทอลิกชาวไทยจำนวนเจ็ดคนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจยิงเสียชีวิต ณ ป่าศักดิ์สิทธิ์บ้านสองคอน จังหวัดมุกดาหาร เนื่องจากคริสตังทั้ง 7 คนไม่ยอมเลิกนับถือศาสนาคริสต์ ภายหลังการตายของคริสตังทั้งเจ็ดก็ได้รับการยกย่องจากสำนักวาติกันว่าเป็น “มรณสักขีแห่งสองคอน” และในเวลาต่อมาก็ได้รับการประกาศเป็นบุญราศีในที่สุด จากกรณีดังกล่าวกล่าวทางกลุ่มเสริมมวลชนเพื่อสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของหลักสิทธิมนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่เป็นธรรม ปัจจัยแรกที่เราควรให้ความสำคัญนั้นก็คือนิสิตซึ่งจะเป็นพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงได้นั้นจำเป็นต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ จากการศึกษาเรียนรู้ผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ของสหประชาชาติได้วางแนวทางการพัฒนาโลกในอนาคตต่อจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษในด้านสันติภาพและความยุติธรรมนั้น เราจำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดการสร้างผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงที่มีความรู้และมีสำนึกแห่งความเป็นพลเมืองเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนสังคมแต่ก่อนที่จะมีความรู้ และสำนึกแห่งความเป็นพลเมืองก็ต้องผ่านการฝึกฝน และเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับ

ทางกลุ่มเสริมมวลชนเพื่อสังคมจึงเล็งเห็นความสำคัญในส่งเสริมให้เกิดการสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่นิสิตในการเป็นนิสิตที่มีทักษะและองค์ความรู้ ตามปณิธานของวิทยาลัยการเมืองการปกครองนั้นคือ “รัฐศาสตร์ฐานราก เพื่อรากฐานของสังคม” ซึ่งการเป็นฐานรากของสังคมนั้น จำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านองค์ความรู้ทางรัฐศาสตร์ โดยผ่านการฝึกอบรม และเรียนรู้ผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียนซึ่งจะช่วยให้ นิสิตเกิดการสร้างจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองที่เป็นเสริมคนต่อนิสิต ด้วยการจัดกิจกรรมในรูปแบบอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการจากที่กล่าวไปเมื่อข้างต้น ทางคณะกรรมการผู้ดำเนินการจัดโครงการมุ่งหวังว่า นิสิตที่ขาดโอกาสการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ หรือ Active Learning จากช่วงสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตลอด 2 ปี ที่ผ่านมา ผลกระทบดังกล่าวนี้ทำให้นิสิตไม่สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายภายใต้เงื่อนไขของปัญหา ซึ่งโครงการนี้ถือหมายความว่าสำคัญต่อหรือฟื้นฟูพัฒนาการเรียนรู้แบบปฏิบัติการให้กลับคืนมาพร้อมกับการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 นั่นคือการสร้างการเรียนรู้และการเรียนของนิสิตในรูปแบบ Active Learning นั่นเอง

ฉะนั้นผู้รับผิดชอบโครงการจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวจึงประสงค์ที่จะจัดกิจกรรมค่ายอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลและการพัฒนาศักยภาพเพื่อเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงจากการสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม รวมทั้งได้รับประสบการณ์และองค์ความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม โดยกำหนดจัดโครงการ **Radical Youth for Future : ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่** ขึ้นเพื่อให้นิสิตได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวและเกิดสำนึกความเป็นพลเมืองเพิ่มมากขึ้น อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนสังคมไทย ด้วยความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนตามวิถีประชาธิปไตยพร้อมกับสร้างสันติภาพเชิงบวกอันจะนำไปสู่การเกิดความเป็นธรรมกับสังคมในท้ายที่สุด

วัตถุประสงค์ของโครงการ :

- 1) เพื่อให้ให้นิสิตได้สร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมผ่านการสร้างสรรค์สื่อรวมทั้งได้พัฒนาศักยภาพและทักษะในด้านการเก็บข้อมูลกับการสร้างสื่อเพื่อการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง
- 2) เพื่อให้ให้นิสิตได้เรียนรู้นอกห้องเรียนในประเด็นประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและสิทธิมนุษยชนจาก การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
- 3) เพื่อให้ให้นิสิตได้ศึกษาเรียนรู้พลวัตการปรับตัวของชุมชนชาวคริสต์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

- 1) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 2) ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51

2.เชิงคุณภาพ

- 1) ผู้เข้าร่วมโครงการเกิดความรู้ด้านการเก็บข้อมูลกับการสร้างสื่อเพื่อการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 75
- 2) คณะกรรมการดำเนินโครงการสามารถระบุความสำเร็จและ ข้อบกพร่องในการดำเนินกิจกรรมได้ รายงาน BAR และ AAR จำนวนอย่าง ละ 1 ฉบับ
- 3) ผู้เข้าร่วมโครงการได้เรียนรู้นอกห้องเรียนในประเด็น ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและสิทธิมนุษยชนรวมทั้งพลวัตการปรับตัว ของชุมชนชาวคริสต์จากอดีตจนถึงปัจจุบันจากกิจกรรมด้วยการลง มือทำ ซักถาม และอภิปรายแสดงความคิดเห็น ผู้เข้าร่วมโครงการมีปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรม
- 4) ผู้เข้าร่วมโครงการสร้างสื่อลงโซเชียลมีเดียที่สร้างการตระหนักรู้ ในเรื่องสิทธิมนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม วิดีทัศน์บนโซเชียล มีเดียจำนวนอย่าง น้อย 4 คลิป

ส่วนที่ 2 วิธีดำเนินการ

กลุ่มเป้าหมาย/ผู้เข้าร่วมโครงการ

1. คณาจารย์	จำนวน	2	คน
2. นิสิตผู้ปฏิบัติงาน	จำนวน	5	คน
3. นิสิตผู้เข้าร่วมโครงการ	จำนวน	16	คน
4. วิทยากร	จำนวน	3	คน
5. ผู้เข้าร่วมภายนอก	จำนวน	8	คน
รวม	จำนวน	34	คน

มีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 บรรลุตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ คือ ข้อที่ 1. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จากจำนวนกลุ่มเป้าหมาย 35 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล/ประเมินผลโครงการ

แบบสอบถาม ภาพถ่าย และ แบบลงทะเบียนผู้เข้าร่วมโครงการ

วิธีรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มเป้าหมาย
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับผู้เข้าร่วมโครงการ
3. รวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม โครงการฯ แปลงมาตราส่วนประเมินค่า เป็นน้ำหนักคะแนน ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

ตอบมากที่สุดให้คะแนน	5 คะแนน
ตอบมากให้คะแนน	4 คะแนน
ตอบปานกลางให้คะแนน	3 คะแนน
ตอบน้อยให้คะแนน	2 คะแนน
ตอบน้อยที่สุดให้คะแนน	1 คะแนน

แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อจัดอันดับของระดับความคิดเห็น และได้แปลความหมายในการ ประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อว่าอยู่ในระดับใด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้รับผิดชอบโครงการจึงได้กำหนด สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รับผิดชอบโครงการได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม/แบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม/แบบประเมิน ประกอบด้วย เพศ ประเภทผู้เข้าร่วม สังกัดหน่วยงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	9	40.9
1.2 หญิง	11	50
1.3 ไม่ต้องการระบุ	2	9.1
รวม	22	100
2. ประเภทผู้เข้าร่วม		
2.1 นิสิต	21	95.5
2.2 อาจารย์	1	4.5
รวม	22	100
รวม	22	100

จากตาราง 1 พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการ 22 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ50) เป็นเพศชาย มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ40.9) ไม่ระบุเพศ มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ9.1)

ตอนที่ 2 ผลที่ผ่านคาดหวังก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

2.1 รายงานผล BAR

จากการรับสมัครผู้เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการ “Radical Youth for future : ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคูณรุนใหม่

1. ความคาดหวังของท่านที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ โปรดอธิบายว่าความคาดหวัง

- ได้เข้าใจถึงสิทธิมนุษยชนและรวมถึงได้ช่วยเผยแพร่ ปกป้องผู้คนที่ยังไม่ตระหนักถึงเรื่องพวกนี้
- เราคาดหวังว่าเราจะเข้าใจอะไรเกี่ยวกับคริสต์มากขึ้นปกติถ้าไม่มีกิจกรรมนี้ขึ้นมาก็คงไม่มีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าเราได้ไปก็จะเป็นสิ่งดี ๆ ที่เราได้เรียนรู้อะไรใหม่ ๆ ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชนชาวคริสต์
- คาดหวังว่าตัวเองจะได้รับความรู้และเข้าใจอะไรมากขึ้นหลังจากร่วมทำกิจกรรมและจะได้เปิดรับมุมมองอะไรใหม่ ๆ มากขึ้นจากกรอบเดิม ๆ ของตัวเอง
- การได้เรียนรู้ในสิ่งที่แปลกใหม่และได้ความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม การได้ประสบการณ์การทำงานของตัวเองและได้ประสบการณ์การทำงานกับคนกลุ่มใหญ่
- เพื่อจะนำความรู้ในเรื่องสิทธิมนุษยชนไปต่อยอดในชีวิตประจำวัน และในสาขาที่ตนเองศึกษาอยู่ เนื่องจากดิฉันศึกษาในสาขาการพัฒนาชุมชนและคน สิทธิมนุษยชนจึงเป็นเรื่องจำเป็น อีกทั้งสิทธิมนุษยชนก็ยังเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่เราทุกคนในชีวิต ไม่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น
- คาดหวังว่าจะได้รับความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของศาสนาคริสต์ในภาคอีสานและได้รับความรู้ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนมากยิ่งขึ้น
- ค่ายนี้เป็นค่ายแรกที่ตัดสินใจสมัครด้วยความอยากรู้อะไรใหม่ ๆ อยากรู้จักสังคมอีกมุมหนึ่งที่มีอยู่ อยากที่จะเรียนรู้และทำความเข้าใจกับการไปค่ายสักครั้งอยากสัมผัสบรรยากาศในค่าย อยากเรียนรู้สังคมและรู้จักผ่านค่ายครั้งนี้และอยากจะทำประทับใจจากค่ายและทุก ๆ คนที่สมัครไปค่ายครั้งนี้ประสบการณ์ที่ดีคงหาได้ยากถ้ามีก็อยากจะลองดู ตัวเราเองไม่ค่อยรู้จักใครเท่าไรคงดีมาก ๆ ถ้าค่ายนี้ทำให้เรารู้จักและมีเพื่อน ๆ ใหม่ ๆ
- คาดหวังว่าจะได้รับการเรียนรู้ในวัฒนธรรมของชุมชนชาวคริสต์ท่าแร่และบ้านสองคอนผ่านประวัติศาสตร์เข้ามาของศาสนาคริสต์ในประเทศ รวมทั้งเรื่องสิทธิมนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม
- คาดหวังว่าจะได้ไปท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งประวัติศาสตร์ที่มีประชาชนอยู่ในเหตุการณ์ ได้ถกเถียงและรับการบรรยายจากวิทยากรหรือเจ้าหน้าที่ ได้เรียนรู้วิถีชีวิตชาวบ้านในชุมชน - เรียนรู้เรื่องราวและแง่มุมทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับชุมชนชาวคริสต์ในอีสาน อยากรู้และเข้าถึงเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของศาสนาคริสต์ในภาคอีสาน เรียนรู้วัฒนธรรม วิถีชีวิตชาวบ้าน
- เนื่องจากตัวผมเองได้ศึกษาด้านรัฐศาสตร์ ย่อมมีการเรียนรู้ถึงคำว่าสิทธิมนุษยชน โดยการตั้งใจเข้าร่วมโครงการครั้งนี้เป็นสิ่งที่ดีสำหรับผมในการทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในด้านสิทธิมนุษยชน โดย

คาดหวังถึงการได้เรียนรู้จากพื้นที่จริง จากผู้คนที่ม่ประสบการณ์ เข้าใจและเรียนรู้ถึงสิทธิมนุษยชนในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างแท้จริง ศึกษาองค์ความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและทางปฏิบัติ(ความเป็นจริง) เพื่อนำมาพัฒนาในการเรียนต่อไป พัฒนามุมมองแนวคิดใหม่ ๆ จากเพื่อนร่วมโครงการ

- คาดหวังที่จะได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมที่มีความหลากหลายและสิทธิมนุษยชน
- คาดหวังว่าจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้เพื่อนเพิ่มมากขึ้นได้เรียนรู้และรู้จักสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้นจากเดิมที่รู้จัก
- คาดหวังที่จะได้เรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน แล้วอยากเรียนรู้เรื่อง เกี่ยวกับศาสนาคริสต์ และการใช้ชีวิตของคนในหมู่บ้านที่นับถือ
- อยากไปเรียนรู้ สัมผัสกับวิถีชุมชน หรือการใช้ชีวิตของชาวคริสต์ เนื่องจากชุมชนที่เติบโตไม่เคยได้สัมผัสกับชาวคริสต์มาก่อน อยากทราบความเหมือนความต่าง ความคิด วัฒนธรรมของกลุ่มที่แตกต่างจากที่เคยสัมผัส
- การได้รับการพูดคุยแสดงความคิดเห็นในแต่ละด้านแต่ละบุคคล (ว่ามีความแตกต่างการมากน้อยแค่ไหน) การเข้าใจสถานการณ์นั้น ๆ มากขึ้น เข้าร่วมทำกิจกรรมมีความสนุกสนานช่วยเหลือกันตลอดจนจบกิจกรรม

2. ท่านคิดว่าสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อสังคมไทยในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร จงอธิบาย ความยาวคำตอบขั้นต่ำ 5-10 บรรทัด แต่ไม่เกิน 1 หน้า A 4

- มีความสำคัญ เพราะมนุษย์ทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิต มีอิสระในการกระทำ มีสิทธิได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม รวมไปถึงการมีสิทธิที่จะได้รับการเคารพ รับในฐานะ "มนุษย์" ซึ่งเป็นหนึ่งในพลเมืองหนึ่งของโลกด้วยกันทั้งหมด ดังนั้น สิทธิมนุษยชน จึงมีผลต่อการอยู่ร่วมกันกับสังคมอื่นซึ่งเต็มไปด้วยความหลากหลายเป็นอย่างมาก กระบวนการทำความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายนั้นสำคัญแม้ว่าการกระทำนั้น ๆ จะขัดต่อหลักความเชื่อ ความเข้าใจพื้นฐานของเราก็ดำเนินการได้แต่การเปิดใจยอมรับ รวมไปถึงการเข้าใจในมุมมองนั้น ๆ ผ่านเลนส์ของพวกเขา จะช่วยให้เราเข้าใจ ได้เรียนรู้ รวมไปถึงการเข้าถึงความเป็นเพื่อนมนุษย์ด้วยเช่นกันค่ะ
- มีความสำคัญกับสังคมไทยเพราะ สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ทุกคนควรมี ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ส่วนการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นการที่ปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมต่อกัน การอยู่ร่วมกันอย่างสันติและพึ่งพาอาศัยกัน เพราะสังคมไทยวันนี้ทุกวันมันเปลี่ยนไปใจคนโหดร้ายมากขึ้นทุกวันมีการฆ่ากันตายมากขึ้นทุกวัน สิ่งนี้จึงสำคัญต่อสังคมไทย ทำให้ทุกคนมีเมตตาต่อกัน มีความซื่อสัตย์ต่อกัน และเคารพซึ่งกันและกัน สังคมเป็นระเบียบเรียบร้อยและสงบสุข ไม่มีปัญหาความแตกแยกขัดแย้ง รู้จักเรียนรู้การปฏิบัติตนเพื่อกลมกลืนไปกับความแตกต่างอยู่กันอย่างเป็นมิตรความสุขของคนในประเทศเพิ่มมากขึ้น เพราะมีความอยู่ดี กินดี รู้สึกปลอดภัยในการดำเนินชีวิต

- มีความสำคัญ เพราะสังคมพหุวัฒนธรรมก็คือการที่คนในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความเชื่อ เชื้อชาติ ศาสนา ความคิด วิถีปฏิบัติที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป และเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาทุกคนก็จะหาจุดกึ่งกลางที่ทำให้ทุกฝ่ายที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันนั้นอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ก็คือการยอมรับและเคารพสิทธิมนุษยชนซึ่งกันและกัน เลยมองว่าสังคมไทยปัจจุบันทุกคนที่มีความคิด มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข คิดว่าสิทธิมนุษยชนจึงมีความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

- การอยู่ร่วมกันเป็นสังคม คือกลุ่มคนอย่างน้อยสองคนขึ้นไปมาอาศัยอยู่ร่วมกันในบริเวณหนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ความสัมพันธ์ทางตรงเช่นการพูดจา ทักทาย การและให้ความช่วยเหลืออาหารต่อกันและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข คือการที่มนุษย์มาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม สามารถปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันในรูปของกฎระเบียบหรือกฎหมายและมีคุณธรรมในการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การมีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันสังคมไทยมีวัฒนธรรมที่หลากหลายและสังคมที่แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ประเพณี เชื้อชาติ ศาสนา ซึ่งการที่สังคมจะอยู่กับความหลากหลายเหล่านี้ได้ก็จะต้องมีการเคารพในสิทธิหรือความคิดความเชื่อของผู้อื่น หรือไม่ละเมิดสิทธิของกันและกัน ซึ่งจะทำให้สังคมสามารถอยู่ร่วมกันอย่างเสรีบนความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข

- สำหรับดิฉันสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมแต่ละพื้นที่ต่างกัน เช่น วัฒนธรรมอีสาน วัฒนธรรมภาคเหนือ วัฒนธรรมภาคใต้และวัฒนธรรมภาคกลาง หรือในอีสานก็จะมีชนเผ่า ยกตัวอย่าง ในจังหวัดมหาสารคามพื้นที่ท่าขอนยาง ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ยังมีชนเผ่าไทญ้อเดิมอาศัยอยู่กับชนเผ่าชาวมหาสารคาม ผสมกับชนเผ่าชาวลาวอีสาน จึงเกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันเป็นพหุวัฒนธรรม ต่อมาเมื่อเกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันแล้วยังมีเรื่อง “สิทธิมนุษยชน” เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย สิทธิมนุษยชนยังเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน เป็นเสรีภาพของทุกคน สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เป็นของพวกเราทุกคน ไม่ว่าเราจะเป็นใคร หรืออยู่ที่ไหนบนโลกใบนี้ ไม่ว่าคุณจะมีเชื้ออย่างไร สิทธิมนุษยชนไม่สามารถถูกพรากไปได้ แต่บางครั้งสิทธิมนุษยชนอาจถูกจำกัด คนในสังคมอย่างชนเผ่าที่อาศัยในภาคเหนือบริเวณแถบชายแดนก็ถูกกดขี่ข่มเหง ทำให้ไม่ได้รับสิทธิมนุษยชน หรือทำผิดกฎหมาย เนื่องจากความเชื่อวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ยังไม่ถูกยอมรับจากสังคม อย่างไรก็ตามพหุวัฒนธรรมกับสิทธิมนุษยชนจึงควรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทุกคนย่อมมีสิทธิเสรีภาพออกเสียงในเรื่องต่าง ๆ ทั้งในเรื่อง การวิพากษ์วิจารณ์การเมือง การศึกษา และเรื่องอื่น ๆ และคนในสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมเมื่อปรับตัวเข้าหากัน ยอมรับความต่างของแต่ละวัฒนธรรม และมีกฎของสิทธิมนุษยชนอันเป็นข้อตกลง รวมถึงสิทธิในประเทศไทยที่จะไม่ทำให้โดนเอารัดเอาเปรียบจากคนในสังคม เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะทำให้สิทธิมนุษยชนและพหุวัฒนธรรมอยู่ร่วมกันได้ในสังคมอย่างสงบสุข

- มีความสำคัญ เพราะพหุวัฒนธรรมทำให้ผู้คนมากขึ้น ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ช่วยให้เข้าใจวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น มันช่วยให้เราทราบวิธีที่จะได้ตอบกับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง กัน ตัวอย่างเช่นการอยู่ร่วมกันของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่ร่วมกันได้ ที่มีทั้งชุมชนพุทธ อิสลาม และคนจีน ทั้ง ๆ ที่ต่างศาสนาต่างวัฒนธรรมแต่สามารถอยู่ร่วมกันแม้จะไม่ใช่หนึ่งอันเดียวกัน อีกทั้งยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละชุมชน เช่น อาหารของคนแต่ละชุมชน ประเพณีต่าง ๆ เกิดขึ้นมาเพื่ออะไร ทุกคนจึงมีความเข้าใจและเคารพสิทธิมนุษยชนของแต่ละชุมชน แต่ก็เกิดความขัดแย้งกันในบางเรื่องเนื่องจากเกิดขึ้นได้เนื่องจากหลักความเชื่อที่ต่างกัน วิถีชีวิตบางอย่างอาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนในชุมชน

- บุคคลมีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี รวมทั้งทัศนคติ ความเชื่อ อาจนำมาซึ่งความไม่เข้าใจกันได้ การเรียนรู้เพื่อยอมรับในความแตกต่างและความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรเรียนรู้ อยู่ร่วมกันกับคนหมู่มากที่มีความแตกต่างกันในหลายด้าน อาจมีการกระทบกระทั่งกันเกิดปัญหาขึ้นมาได้ ถึงแม้ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างในสังคมเดียวกันจะมีอยู่ทั่วไปแต่หากเรารู้จักเรียนรู้ความแตกต่างการเคารพและยอมรับซึ่งความแตกต่างของกันและกัน มีความปรารถนาดีต่อกัน

- สิทธิมนุษยชนกับสังคมพหุวัฒนธรรมสำคัญกับสังคมไทยในปัจจุบันอย่างมาก เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นสังคมที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นภาษา สปีชีส์ ชนชาติ เชื้อชาติ หรือแม้กระทั่งวัฒนธรรม วิธีการใช้ชีวิต การเคารพในสิทธิความเป็นมนุษย์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เราอยู่ร่วมในสังคมที่มีความหลากหลายได้อย่างสงบและไม่ระแวงต่อสายตาคอนอื่น ๆ ในสังคม สังคมไทยเองในปัจจุบันก็มีปัญหานี้ เช่น การเหยียดคนอีสาน ดูถูกชาติพันธุ์ เป็นหนึ่งในการมองคนไม่เท่ากัน การมองคนไม่เท่ากันนี้มันจะทำให้เกิดการเหยียดกันขึ้นเรื่อย ๆ จนมันอาจจะกระทบสิ่งอื่น ๆ ด้วย อาจจะทำให้เกิดปัญหาที่มันกว้างขึ้น คือเมื่อเราดูถูก หรือเหยียดวัฒนธรรมของปัจเจกเพียง 1 คน แต่จะมีคนอีกมากที่ใช้ชีวิตภายใต้วัฒนธรรมนั้น ๆ ได้รับผลกระทบเป็นวงกว้างไปอีกด้วย ดังนั้นจึงถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและควรให้ความสำคัญอย่างมากเนื่องจากถือได้ว่าเป็นหนึ่งในประเด็นที่อ่อนไหวในสังคมที่มีความหลากหลาย

- มีความสำคัญค่ะ สังคมไทยมีความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม เพราะแต่ละบุคคลมีความเชื่อ ความศรัทธา ศาสนา ที่แตกต่างกันออกไป เราต้องมีการทำความเข้าใจในความหลากหลายและความแตกต่างของคนรอบข้างหรือคนในสังคม เช่น ไม่อคติ ยอมรับสิทธิเสรีภาพ มีความเป็นกลาง เป็นต้น การที่เราอยู่ในสังคมเดียวกันได้คือต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน โดยไม่มีการกีดกัน ก้าวถอย หรือก่อความวุ่นวายซึ่งกันและกัน เคารพในสิทธิเสรีภาพของกันและกัน จึงจะทำให้สังคมไทยสามารถอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างได้อย่างสันติสุข - สังคมพหุวัฒนธรรม เป็นสังคมที่ประกอบด้วยกลุ่มคนที่มีความหลากหลายมีความแตกต่างกันทางสังคมและวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็นด้านศาสนา ภาษา การแต่งกาย การเป็นอยู่ ฯลฯ เพราะแต่ละกลุ่มคนมีความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

การที่จะทำให้แต่ละคนสามารถอยู่ร่วมกันในชุมชนหรือสังคมเดียวกันจึงจำเป็นต้องมีการปลูกฝังความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่ประชาชนในชุมชน เพื่อให้ประชาชนในชุมชนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน พึ่งพาอาศัยช่วยเหลือกัน ไม่มีการเบียดเบียนกันไม่ทำร้ายกัน หรือไม่ละเมิดสิทธิของกันและกัน แต่ละกลุ่มชนสามารถประกอบพิธีกรรมทางศาสนาได้ตามความเชื่อและศรัทธาของตนเอง อย่างมีเสรีภาพ โดยไม่มีการกีดกัน ก้าวก้าว ล่วงละเมิด หรือก่อความวุ่นวายซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมได้อย่างสันติ สงบ และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือความรุนแรงระหว่างกัน

- สิทธิมนุษยชนกับสังคมพหุวัฒนธรรมนั้น จะอยู่ร่วมกันหรือไม่ร่วมสิทธิมนุษยชนมีความสำคัญเสมอ เพราะว่า สิทธิมนุษยชนนั้นไม่ได้ผูกไว้ว่าต้องพหุ หรือไม่พหุ และ พหุวัฒนธรรมคือความหลากหลายของวัฒนธรรมและความไม่หลากหลายก็จำเป็นต้องมีในสังคม และยังมีหลากหลายในสังคมนั้น ยิ่งต้องให้ความสำคัญ เพราะวัฒนธรรมยิ่งต่างยิ่งทำให้คนในสังคมคิดต่าง 1.ไม่เกี่ยวว่าจะพหุหรือไม่พหุ ทุกที่ควรเคารพสิทธิมนุษยชนเสมอ 2.สังคมไทยในปัจจุบันหรือในอดีตมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอยู่เสมอจากคดียางขาว การเมือง ดุร้ายหลังได้ ดังนั้นต้องใส่ใจเรื่องนี้แน่นอน 3.ต้องยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคม

- สิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม นิสิตคิดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน สืบเนื่องจากเหตุการณ์ทางสังคมการเมืองในปัจจุบันนั้นล้วนแล้วแต่มีสาเหตุมาจาก การที่คิดต่างฝ่ายต่างไม่เคารพและละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งกันและกัน หรือย้อนกลับไปตั้งแต่การเข้ามาสู่รัฐของการศึกษาไทยเราหลาย ๆ คนก็ย่อมถูกจำกัดคำว่าสิทธิมนุษยชนไปตั้งแต่ตอนนั้นที่ย่อมส่งผลต่อการออกมาเรียกร้องในหลาย ๆ เหตุการณ์ในปัจจุบัน เป็นต้นเหตุแห่งความขัดแย้งทางความคิดหลากหลายมุมมอง นิสิตจึงคิดว่าเหตุนี้เองสิทธิมนุษยชนจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยในปัจจุบันที่ต่างคนต่างมุมมองต่างความคิด หลายเชื้อชาติ หลายวัฒนธรรม หากแต่เราหันมาปลูกฝังและเรียนรู้ทำความเข้าใจถึงคำว่าสิทธิมนุษยชนตั้งแต่ยังเล็ก เหตุการณ์หลาย ๆ อย่างคงสงบลง ทุกคนทุกฝ่ายเข้าใจหลักการเคารพซึ่งกันและกันเหตุการณ์ทางการเมืองในปัจจุบันคงดีขึ้นมากกว่าเดิม กล่าวคือ หากเราทุกคนเข้าใจถึงสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง จะทำให้เราทุกคนตระหนักถึงการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งกันและกัน ดังนั้นเราทุกคนจึงพยายามที่จะหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่เป็นส่วนหนึ่งในการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคนอื่น

- ปัจจุบันมนุษย์เราอาศัยอยู่ร่วมกันมาตั้งนานแล้ว เพราะมนุษย์เราเป็นสัตว์สังคมที่ต้องอาศัยอยู่ด้วยกันพึ่งพาอาศัยกันและกันมาอย่างยาวนาน จึงทำให้มนุษย์เราเกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม ชุมชน สังคมจนเกิดเป็นวัฒนธรรมเกิดขึ้น จึงทำให้เกิดหลากหลายวัฒนธรรม หลายเชื้อชาติ ศาสนา การที่มนุษย์เราจะพัฒนาให้ชีวิตเราดีขึ้น คงต้องหาตัวเชื่อม นั้น คือการอยู่ร่วมกันอย่างไรให้ทุกคนเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน เพราะมนุษย์เราทุกคนล้วนเกิดมาเท่ากันไม่มีใครสูงหรือต่ำไปกว่ากัน เพราะฉะนั้น เราทุกคนควรที่จะรู้จักเคารพกับผู้อื่นอย่างเท่าเทียมโดยไม่อคติหรือไม่ยอมรับกับความ

คิดเห็นของเขา เพราะทุกคนมีสิทธิ์ที่จะแสดงความคิดเห็นของตน ฉะนั้นมีความสำคัญมากน้อยขนาดไหนนั้นขึ้นอยู่กับบุคคล แต่สิ่งที่สำคัญคือ เราทุกคนควรได้รู้จักและเคารพการตัดสินใจของตัวเองและคนอื่น โดยไม่เบียดเบียนผู้ใดหรือทำให้คนอื่นเดือดร้อน

- สิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อสังคมไทยในปัจจุบันซึ่งตัวอย่างก็มีให้เห็นได้อย่างชัดเจนและใกล้ตัวมาก นั่นก็คือสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็น ที่ ๆ ผู้คนอยากพิมพ์อะไรก็พิมพ์ คิดเห็นอย่างไรก็พิมพ์อย่างนั้น สังคมในโลกออนไลน์เป็นเหมือนดาบสองคม ด้านดีก็อย่างที่รู้จักกัน เช่น สะดวกรวดเร็ว คิดอะไรก็พิมพ์ข้อความส่งถึงกันฉับไว ติดต่อกันแบบไร้พรมแดน ด้านไม่ดีก็อย่างเช่น การเกิดขึ้นของไซเบอร์บูลลี่ กำเนิดเกรียนคีย์บอร์ด ไม่ใช่ว่าสิ่งนี้อยู่ ๆ ก็เกิดขึ้นมาเอง แต่มันอยู่ที่ความคิดของคนต่างหาก อุดมการณ์ของผู้ที่จะสื่อข้อความ สื่อดีหรือร้ายอย่างไรก็ส่งผลต่อปลายทางทั้งนั้น

- การที่มีคนบางกลุ่มเชื่อในเรื่องผีสังนางไม้เทวดา บางกลุ่มเชื่อในเรื่องของพระเจ้าและการมีอยู่ของชาตาน ทว่าคนบางกลุ่มกลับไม่นับถือศาสนาและความเชื่อ แสดงให้เห็นว่าคนทุกคนไม่ได้มีคติความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม หรือความคิดที่เหมือนกันทุกอย่าง ทุกสิ่งล้วนมีสังคมและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่ทุกสังคมยังมีเหมือนกัน คือ ยังมีคนบางกลุ่มที่เบียดเบียนความเชื่อและความคิดของผู้อื่นอยู่เสมอ การที่อีกฝ่ายเห็นต่าง แต่มีฝ่ายตรงกันข้ามก้าวล้ำเข้าไปดูหมิ่น ตราหน้าว่างมงายไร้สาระ โดนกล่าวหาทั้งที่ไม่ได้ไปสร้างความเดือดร้อนให้ใคร โดยที่ความเป็นจริงแล้วตัวคุณเองมีสิทธิที่จะพูดหรือแสดงความคิดเห็นทุกเรื่องได้ทั้งนั้น แต่มีสิทธิอะไรที่จะไปดูถูกผู้อื่น ซึ่งการไม่ก้าวก่ายสิทธิของกันและกัน ควรเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงมี และ ระลึกถึงไว้ในใจเสมอ จะอยู่ร่วมกันในสังคมก็ต้องเคารพผู้อื่น ไม่ชอบอะไรแค่เก็บไว้ในใจ หรือจะบอกเพื่อนสนิทมิตรสหายก็ตามแต่ มนุษย์เกิดมามีการพัฒนาทั้งร่างกายและสมอง ควรคิดวิเคราะห์แยกแยะได้เองแล้วว่า ปัญหาเกิดจากตัวเอง ก็ควรระวังด้วยตัวเอง ไม่ใช่ไปกล่าวหาะบายใส่คนอื่นเหมือนคนคิดน้อย เป็นตัวคุณเองที่คิดลบ แล้วเพราะอะไรถึงต้องส่งต่อความคิดลบให้กับคนอื่น สุดท้ายแล้วสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญกับสังคมไทย

- การอยู่ร่วมกันเป็นสังคม คือกลุ่มคนอย่างน้อยสองคนขึ้นไปมาอาศัยอยู่ร่วมกันในบริเวณหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ความสัมพันธ์ทางตรงเช่นการพูดจา ทักทาย การและให้ความเอื้ออาทรต่อกันและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข คือการที่มนุษย์มาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม สามารถปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันในรูปของกฎระเบียบหรือกฎหมาย และมีคุณธรรมในการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การมีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

จากกิจกรรมการอบรมการสร้างสื่อเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชน และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม วันที่ 3-4 ธันวาคม 2565 ณ ห้อง D-207 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในหัวข้อในการจัดการโครงการ มากน้อยเพียงใด และมีความคาดหวังก่อนที่จะเข้าร่วมโครงการ ในครั้งนี้ว่าท่านจะได้รับความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ในเรื่องใดบ้าง

- มีความรู้ไม่เยอะในด้านการทำสื่อ และก่อนเข้าร่วมการอบรมจึงตั้งเป้าว่าตัวเองต้องได้ประโยชน์จากเรื่องนี้ให้มาก ๆ เพราะอยากทำวิดีโอ การสัมภาษณ์ให้มันดีเพราะตัวเองไม่เคยมีความรู้
- ได้เข้าใจในด้านผลิตสื่อมากขึ้น การทำงานร่วมกับคนหมู่มากและการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น
- มีความรู้้น้อยมาก
- มีความคาดหวังว่าจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในการสร้างสื่อ เพื่อที่จะเป็นทักษะหนึ่งในการทำงาน
- คาดหวังว่าจะได้รับอะไรใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำ คาดหวังว่าจะได้เรียนรู้กระบวนการเขียนข่าว
- พอประมาณ ได้มีความรู้ในเรื่องการสร้างสื่อ ผลิตสื่อ ทั้งในแบบเขียนและการทำวิดีโอ
- เรื่องของการจับใจความว่าเรากำลังโฟกัสเรื่องอะไร ทำอะไร แนวทางการจัดรูปแบบของเครื่องมือที่เราใช้ เป็นประโยชน์ในการใช้มากขึ้น การเขียนข่าวช่วยในการจับใจความและย่อความ หรือเขียนข่าวมีรูปแบบที่ใช้ได้จริง 9 ด้าน
- ความเข้าใจก่อนจะเข้าอบรมยังไม่ค่อยมีมากเท่าไหร่นัก ได้รับสเกลที่ไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อนและทำความเข้าใจต่อประเด็นต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อสังคมหรือตัวเรา
- มีความรู้ความเข้าใจค่อนข้างน้อยแต่ก็ไม่ได้น้อยมาก และก่อนเข้าร่วมโครงการคาดว่าความรู้ที่ได้เรียนรู้ในครั้งนี้จำเป็นอย่างยิ่งในอนาคตเพราะเชื่อว่าไม่วันใดก็วันหนึ่งหรืออาชีพอะไรก็ตาม ความรู้ในครั้งนี้สามารถไปปรับใช้หรือต่อยอดได้แน่นอน
- มีความรู้ความเข้าใจ โดยก่อนที่จะเข้าร่วมโครงการนั้น มีความคาดหวังว่าจะได้เรียนรู้องค์ประกอบของการสร้างสื่อ และทักษะการสร้างสื่อ
- รู้ว่าเป็นโครงการที่จะให้ไปเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อสารมวลชนและสิทธิมนุษยชน มีความคาดหวังว่าจะมีกิจกรรมที่มีทีมวิทยากรจากหน่วยงานสื่อสารมวลชนและได้ลงพื้นที่ไปศึกษาหาข้อมูล ณ ท่าแร่ สองคอน ได้รับการอบรม และความรู้ที่เป็นประโยชน์ทางด้านสื่อสารมวลชนจากทีมวิทยากร
- คาดหวังว่าจะเข้าใจเรื่องการสร้างสรรค์สื่อมากขึ้นเข้าใจเกี่ยวกับการทำงาน - รู้แค่ว่าอบรมการสร้างสื่อค่ะ โดยปกติไม่ค่อยได้ตัดต่อก็ารู้เทคนิคต่าง ๆ จากพี่ ๆ ได้เยอะมากทั้งการมีประเด็น มีเทคนิคเสริมการสร้างวิดีโอ

- มีความรู้ความเข้าใจอย่างมากเกี่ยวกับการสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมคาดหวังว่าจะได้เรียนรู้วิธีการสร้างสรรค์สื่อกับการเขียนข่าว
- มีความรู้เรื่องการสร้างสื่อไม่ค่อยมากมีความคาดหวังว่าจะได้มาเรียนรู้และรู้จักวิธีการสร้างสื่อให้มากกว่าเดิม
- พอมีความเข้าใจในเรื่องการทำสื่ออยู่เล็กน้อย หวังว่าพอได้เข้าร่วมอบรมจะทำให้รู้ขั้นตอนและการทำงานมากขึ้น

กิจกรรมค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ 6-8 มกราคม 2566 ณ ตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร และบ้านสองคอน ตำบลบึงขาม อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในหัวข้อในการจัดการโครงการมากน้อยเพียงใด และมีความคาดหวังก่อนที่จะเข้าร่วมโครงการ ในครั้งนี้ว่าท่านจะได้รับความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ในเรื่องใดบ้าง

- เข้าใจในประเด็นสิทธิมนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเพราะการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางความเชื่อ ทางวัฒนธรรมจำเป็นต้องเคารพซึ่งความแตกต่างและสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยไม่ลดทอนคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามหลักการสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นหลักการสากลที่ยอมรับสิทธิที่มีมาโดยกำเนิดตามธรรมชาติของมนุษย์ ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมมีความคาดหวังว่าจะได้ไปเรียนรู้ สืบหาพื้นที่ที่มีความแตกต่างทางความเชื่ออย่างบ้านสองคอนและบ้านท่าแร่ และสิ่งที่เป็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้คือเรื่องของการได้ไปสัมผัสเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้านที่นับถือคริสต์ รวมทั้งได้เรียนรู้เรื่องของกรณีการที่รัฐไทยเบียดเบียนผู้คนในอดีตที่มีความแตกต่างจากสิ่งที่รัฐไทยนิยามความเป็นพลเมืองไทยตามแบบรัฐนิยมในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม
- หนึ่งเลยไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์และไม่มีความรู้ด้านศาสนาคริสต์เลย อยากที่จะเรียนรู้ศึกษาและพอจะรู้เรื่องประเด็นของการขัดแย้งเรื่องศาสนาของบ้านสองคอน จึงอยากรู้ประวัติศาสตร์ในหลาย ๆ เรื่องจากคนรุ่นนั้น ว่านอกจากเกิดเหตุการณ์นั้นแล้วเขามีการรับมือกันอย่างไรและปัจจุบันเขาทำอย่างไรถึงยังอยู่ร่วมกันได้และเป็นประชาสังคมที่เข้มแข็ง
- ไม่ค่อยเข้าใจนิดหน่อยเพราะไม่ใช่คนที่นับถือศาสนาใด ๆ มาในนามบุคคลที่ 3 เลย ๆ ก่อนเข้าร่วมโครงการก็คาดหวังเรื่องราวในอดีตจากปากชาวบ้านจริง ๆ เพราะว่าสิ่งที่ถ่ายทอดออกมา มันเป็นเรื่องที่ชาวบ้านพบเจอมาโดยตรงและน่าเชื่อมากกว่าอ่านข่าวเองทั่วไป
- ในระดับปานกลาง ส่วนตัวเป็นคนไม่ได้เคร่งเรื่องศาสนาแต่ให้ความสนใจในเรื่องของความแปลก ความรู้สึกเหมือน จุด point ของสิ่ง ๆ นั้น มันแปลกหรือว่ายังไง ได้ความรู้เกี่ยวกับศาสนาคริสต์และวิถีชีวิตชาวบ้านที่อยู่ร่วมกันต่างศาสนา

- เข้าใจมากขึ้นพอสมควร ได้รับความรู้เรื่องราวของพิธีทางศาสนาและเรื่องของหลักสิทธิมนุษยชนในเรื่องการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมหรือความหลากหลายทางสังคมไม่ว่าจะเป็น ศาสนา หรือแม้กระทั่งวิถีชีวิตความเป็นอยู่
- รู้ว่าเป็นโครงการที่ลงไปศึกษาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงจากภาครัฐต่อชาวคริสต์ในภาคอีสาน คาดว่าจะได้ศึกษาสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต วิถีชีวิตชาวบ้านในอดีตและปัจจุบัน และศึกษาเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก - ความคาดหวังคือได้รับความรู้เพิ่มเติมเรื่องศาสนา ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของหมู่บ้านสองคอนและท่าแร่ที่ส่วนใหญ่เป็นชุมชนชาวคริสต์ เรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่เรียบง่าย
- ไม่มีความรู้เรื่องศาสนาคริสต์หรือเรื่องที่ท่าแร่หรือสองคอนเลย คาดหวังว่าจะได้เรียนรู้อะไรมากกว่าเดิม และมีมุมมองที่กว้างขึ้นและเรียนรู้แบบรู้สึกสนุกไปด้วย
- มีความรู้ในเรื่องศาสนาคริสต์ก็น้อยพอสมควรคาดหวังว่าจะได้เรียนรู้และรู้จักศาสนาคริสต์มากขึ้น จากเดิมได้รู้จักพิธีกรรมทางศาสนาคริสต์ที่เราไม่เคยพบเห็น
- คาดหวังว่าจะได้เข้าใจเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นของศาสนาคริสต์ในบ้านสองคอนอย่างลึกซึ้ง ได้เข้าใจการอยู่ร่วมกันของหมู่บ้านสองคอนมากขึ้น
- มีความเข้าใจว่าศาสนาคริสต์มีน้อยในภาคอีสานและไม่รุ่งเรือง และคาดหวังว่าจะได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนชาวคริสต์ในภาคอีสาน
- มีความเข้าใจมาก และคาดหวังที่จะมีความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาคริสต์มากขึ้น ทั้งเรื่องสิทธิมนุษยชน และเรื่องวัฒนธรรม
- ก็เข้าใจได้พอสมควรค่ะ ในเรื่องการใช้ชีวิต การเข้าใจวิถีชีวิตชาวบ้าน การรับรู้ในเรื่องที่ไม่เคยคิดว่า จะเกิดขึ้น
- มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก คาดหวังที่จะได้เรียนชุมชนชาวคริสต์ท่าแร่และได้สัมผัสชีวิตของชาวบ้านสองคอน
- เข้าใจในระดับเบื้องต้น คาดหวังที่จะได้ทำความเข้าใจและได้รับประสบการณ์จริงจากการร่วมทำกิจกรรมด้วย
- มีความรู้ความเข้าใจพอสมควรและก่อนจะเข้าร่วมมีความหวังว่าจะได้รับประโยชน์ในเรื่องของศาสนาอื่น
- คาดว่าจะได้รับความรู้ เรื่องราววิถีชีวิต วัฒนธรรมของชุมชนชาวคริสต์การปฏิบัติทางศาสนา
- ก่อนเข้าร่วมโครงการนี้ มีความอยากเรียนรู้ชุมชนชาวคริสต์ในภาคอีสานและวิถีชีวิตของชาวบ้าน
- ได้มีความรู้มากขึ้นจากเดิมตรงตามที่คิดไว้เลยอาจจะเกินจากที่คิดด้วยซ้ำ
- ประวัติศาสตร์เมืองท่าสองคอนและท่าแร่
- วัฒนธรรมกับการอยู่ร่วมกัน
- ก่อนมาก็กังวลเรื่องการเข้าร่วมและความกลัวไม่เข้าใจกันกับชาวบ้าน

2.2 รายงาน AAR

จากกิจกรรมการอบรมการสร้างสื่อเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชน และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม วันที่ 3-4 ธันวาคม 2565 ณ ห้อง D-207 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1. หลังจากที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้แล้วท่านคิดว่าท่านได้รับความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ตามที่ท่านคาดหวังไว้ตาม ข้อ 2.1 หรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านจะนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง

- ได้รับความรู้ความเข้าใจตามประเด็นที่คาดหวังไว้ รวมทั้งได้แง่คิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์สื่อจากการร่วมกิจกรรมทั้งหมด คิดว่ากิจกรรมดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และในขณะเดียวกันก็ได้รับโอกาสในการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับวิทยากร และยังได้มีโอกาสในการฝึกพัฒนาทักษะการเก็บข้อมูลกับการสร้างสรรค์สื่อจากการที่ได้ลองทำสื่อด้วยตนเอง
- ได้รับประโยชน์ตามความคาดหวังคือ ด้านการทำสื่อซึ่งเราสามารถเป็นสื่อได้ทุกคนและในอนาคตอยากจะนำความรู้ที่ได้นี้ไปสร้างเพจในเฟซบุ๊กที่เป็นเพจนำเสนอเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่คิดว่าจะสร้างแรงกระเพื่อมทางสังคมได้มากและเป็นความชอบโดยส่วนตัวอีกทั้งยังได้รับความรู้พื้นฐานจากทีมวิทยากร
- ได้ประโยชน์จริง ๆ เพราะว่าคนที่ไม่มีสกิลถ่ายรูปหรือตัดต่อวิดีโอเลย ได้มาเรียนรู้ในวันนี้คือคุ้มแล้ว ไม่น่ว่าในอนาคตชีวิตการเรียนการศึกษาของทุกคนที่เข้าร่วม จะต้องได้สัมผัสกับงานที่ต้องได้ตัดต่อและถ่ายรูปแน่นอน เพราะฉะนั้น การเรียนรู้ในคลาสอบรมวันนี้และเมื่อวานสามารถต่อยอดความรู้นี้ต่อไปได้
- ได้รับประโยชน์จากการทำคลิปวิดีโอสารคดี โดยส่วนตัวเคยทำคลิปสไลด์พัฒนาชุมชน พอได้มาฝึกทำก็รู้สึกว่าจะแปลกใหม่ เปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ลองทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ โดยจะนำความรู้นี้ไปปรับใช้ในการพัฒนาสื่อ ทำสื่อในรูปแบบนักข่าวพลเมืองและตามแบบสารคดีเล่าเรื่องราว รวมถึงการย่อความการเขียนข่าวต่าง ๆ
- ได้รับความรู้ตามที่หวังเลยคะ เพราะได้เรียนรู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้เลยคะ เช่น การเขียนข่าว การทำสื่อ ซึ่งเป็นการเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ มากเลยคะ และสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันหรือในอนาคตอยากเป็นนักข่าวก็สามารถนำไปต่อยอดได้คะ
- ได้เป็นไปตามคาดหวัง เนื่องจากเป็นเรื่องทั่วไปที่ควรได้รับทราบในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง เป็นการตระหนักรู้ในสิ่งที่กระทำมากยิ่งขึ้นและเป็นการได้ฝึกลงพื้นที่ ทำข่าว ทำสื่อ ฝึกการเขียน ฝึกการทำวิดีโอสามารถใช้ได้ในอนาคตคะ
- ได้ครบถ้วนเลยครับ จะได้นำไปใช้ในการทำสื่อตอนไปทำโครงการนี้และโครงการอื่น ๆ และนำไปใช้ที่ชุมชนที่บ้านอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ด้วย เพราะมีเรื่องปัญหาเรื่องน้ำและอยากทำมาก ๆ ด้วย จะได้นำไปปรับใช้

- ได้ตามที่คาดหวัง เพราะว่าการเข้าร่วมอบรมในครั้งนี้รู้สึกสนุกและได้รับความรู้ในกระบวนการเขียนข่าว ทำข่าว เทคนิคการทำวิดีโอและได้ลองปฏิบัติจริง จะนำไปใช้ในด้าน การสร้างสื่อเพื่อเผยแพร่ได้
- เป็นประโยชน์อย่างมาก ทั้งในด้านเทคนิคการเขียน การถ่ายวิดีโอ การผลิตสื่อ ทั้งข้อควรระวังในการสร้างสื่อที่พวกเราอาจจะมองข้ามไป หรือแม้กระทั่งการใช้ภาพ หรือการสัมภาษณ์แหล่งข่าวต่าง ๆ
- ได้รับความรู้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์มากเช่น การเขียนข่าว การทำวิดีโอ เพื่อประโยชน์ต่อสังคมหรือกลุ่มคนที่อยากเรียนรู้ในเรียนนี้แต่ไม่มีโอกาสได้ไปเราก็สามารถสื่อเป็นวิดีโอได้แทน
- ในระดับหนึ่งครับ เป็นประโยชน์ด้านเครื่องมือสื่อ ทั้งวิดีโอ และภาพถ่าย ช่วยสร้างความเข้าใจ และการทำงานของเครื่องมือได้ดีครับ ข่าวช่วยให้เราสามารถลองเขียนข่าวได้ เป็น blogger ได้
- ได้ตามที่คาดหวัง เพราะว่าได้เรียนรู้การสร้างสื่อมากขึ้นได้ความรู้และเทคนิคการถ่ายภาพถ่ายวิดีโอ ให้ภาพและวิดีโอสวยงามมากขึ้นดูเป็นมืออาชีพมากขึ้น
- ได้ตามที่คาดหวังและจะนำความรู้ในครั้งนี้ไปใช้ในด้าน การเขียนหรือเฟื่องนาคตอยากเป็น Youtuber ก็สามารถนำความรู้การตัดคลิปไปทำคลิป
- ได้รับความรู้จากการอบรมครั้งนี้อย่างมากเพราะสามารถถ่ายรูปและตัดต่อวิดีโอได้ดียิ่งขึ้นรู้จักเทคนิคอื่น ๆ มากขึ้น
- ได้รับตามความคาดหวัง และจะได้นำความรู้ไปใช้ในการเขียนข่าวหรือบทความและการตัดต่อที่จะต้องใช้ในการไปออกค่าย
- ได้รับความรู้มากกว่าที่คาดหวังได้ฝึกลงมือทำวิดีโอตามที่ฟังในห้อง มีสเกลการตัดวิดีโอมากกว่าเดิม
- ได้รับความรู้จากการอบรมอย่างมากในการอบรม และนำความรู้ไปทำสื่อได้อย่างมากกิจกรรมค่าย

สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ 6-8 มกราคม 2566 ณ ตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร และบ้านสองคอน ตำบลป่งขาม อำเภอนวนใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร

1. หลังจากที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการในครั้งนี้แล้วท่านคิดว่าท่านได้รับความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ตามที่ท่านคาดหวังไว้ตาม ข้อ 2.1 หรือไม่ เพราะเหตุใด และท่านจะนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง

- ได้รู้ประวัติศาสตร์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นที่บ้านสองคอนมรดกสักขี จากประสบการณ์ของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์จริงและได้รู้ว่าชาวบ้านเองไม่ได้มีการจดจำหรือเคียดแค้นกับเหตุการณ์แต่เน้นไปที่การให้อภัยกันมากกว่า หรือการอยู่ร่วมกันของสังคมที่นี้หลากหลายและเขายังยอมรับให้เราเองที่ต่างศาสนาได้เข้าร่วมกิจกรรม มันทำให้เราเปิดกว้างด้านความคิดการที่จะยอมรับการเป็นพหุวัฒนธรรมมากขึ้นไปเอง ทำให้ส่วนตัวคิดว่าเป็นประโยชน์มากมันเปิดมุมมองของเราเองมาก
- ก่อนอื่นต้องบอกเลยว่าความรู้ในเรื่องนี้เป็นศูนย์ แต่เป็นหัวข้อที่ดูน่าสนใจเลยอยากลองไปศึกษาจนทำให้เรารู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมืองไทยในอดีตด้วยและก็เป็นอยู่ของชาวบ้านที่หลากหลายศาสนาในชุมชนเดียวกันหรือใกล้เคียงใน เช่น วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่เรียบง่าย ใช้ชีวิตอยู่

กับธรรมชาติ และพิธีกรรมทางศาสนาที่เราไม่เคยเห็นมาก่อน เช่น แห่ดาว บุญราศีมรณสักขีแห่งสองคอน บ้านเมืองเก่าสมัยฝรั่งเศส

- ผมคิดว่าได้รับความรู้และสิ่งที่คาดหวังไว้อย่างครบถ้วน เพราะผมพร้อมที่จะเรียนรู้ด้วยการเปิดใจรับฟังและพูดคุยแลกเปลี่ยนกันกับชาวบ้าน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมและวิทยากรตลอดการทำกิจกรรม หลังจากนั้นก็นำประสบการณ์กับความรู้และการเรียนรู้ที่ได้รับไปสานต่อในการออกแบบกิจกรรมเพื่อสังคมต่อไป

- ได้รับความรู้ในหลาย ๆ เรื่องเกี่ยวกับกรรมนิมรณสักขี สองคอน และได้สิ่งที่เป็นประโยชน์ในเรื่องการให้อภัยผู้อื่นจากที่ชาวบ้านสองคอนให้ข้อคิดมาว่า เราไม่จำเป็นต้องจองล้างจองผลาญเขาจนตายกันไปข้างแต่เมื่อสำนึกบุญคุณและยอมรับผิดเราก็ควรจะอภัยแก่กัน

- ได้รับและได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง เนื่องจากได้ลงพื้นที่จริง ๆ ได้รับประสบการณ์อย่างแท้จริง เข้าถึงกระบวนการคิด ได้ปรับปรุงและเปิดรับความหลากหลายในพื้นที่ ในอนาคตอยากสร้างองค์ความรู้กระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้อื่นด้วย

- ได้ เพราะความรู้ที่ได้มันจะต้องได้ใช้ในอนาคตแน่นอน อย่างน้อยก็ในชีวิตมหา'ลัย ซึ่งส่วนตัวก็มองว่าเราได้เปรียบนะกับการมาที่นี่ มันเหมือนกับเราได้พื้นฐานความรู้ประสบการณ์ในด้านนี้มากกว่าคนที่ได้แค่นั่งในห้องเรียน

- ได้ประโยชน์ตรงตามที่คาดหวังและจะนำข้อมูลที่ได้นำไปเขียนข่าวตามที่ได้workshop มาและจะนำหลักการใช้ชีวิตของศาสนาคริสต์บางส่วนที่ตรงกับวิถีชีวิตมาปรับใช้เพื่อให้เกิดความสุขและเป็นแนวทางในการใช้ชีวิต

- ได้รู้จักศาสนาคริสต์มากขึ้นได้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาคริสต์และได้รู้ว่าพิธีกรรมต่าง ๆ ว่าเขาทำอย่างไรกันประโยชน์ที่ได้รับคือสามารถนำความเชื่อความศรัทธาจากศาสนาคริสต์มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของเราได้

- ตามความคาดหวัง ได้รู้เกี่ยวกับศาสนาการอยู่ร่วมกันในสังคมที่คนต่างศาสนาอยู่ด้วยกันได้หรือเรื่องความขัดแย้งทางความเชื่อในสมัยก่อน ในอนาคตก็อยากจะผลักดันให้เกิดความยุติธรรม

- ได้รับตามความคาดหวัง เพราะได้มีวิทยากรได้บรรยายให้ความรู้และมีการพูดคุยกับบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิต

- ได้ เพราะเหมือนศาสนาเป็นเครื่องมือทางความเชื่อของคนในพื้นที่ เขาสามารถอยู่ร่วมกันต่างศาสนาและพหุวัฒนธรรมได้ นำไปใช้ในการอยู่ร่วมกันในสิ่งที่ต่างกันออกไป

- รู้สึกอึ้งกับศาสนาคริสต์ในภาคอีสานมีความเข้มแข็งอย่างมากและผู้คนศรัทธาอย่างแรงกล้าและได้รับข้อมูลตามที่คาดหวังและจะนำประโยชน์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

- ได้รับความรู้ตามที่คาดหวังไว้เพราะได้ทราบถึงเรื่องราวความเป็นมาและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในเรื่องการยอมรับความแตกต่างกันภายในสังคมที่มีความหลากหลาย

- รู้สึกว่าทุกอย่างไม่ใช่อย่างที่คิดทุกคนเป็นกันเองมาก ๆ รวมถึงทุกคนก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข แม้เราจะต่างศาสนา
- ความรู้จะติดตัวเราไปตลอดสิ่งที่ได้รับก็อยู่กับเรา เราอาจจะเอาความรู้ครั้งนี้ไปเล่าให้คนอื่น ๆ ฟังเพื่อเขาสนใจ
- ได้เรียนความเชื่อ ความศรัทธา ของชุมชนชาวคริสต์คาทอลิกในภาคอีสาน และนำความรู้เล่านี้ไปบอกกล่าวสู่ผู้อื่นครับ
- ได้ความรู้ตามที่คาดหวังและสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการศึกษาได้ และมาใช้พัฒนาความคิดความเข้าใจได้
- มากกว่าที่คาดไว้ค่ะ น่าจะมีไว้ไปเล่าให้เพื่อนหรือคนที่ใกล้เคียงและติดตัวเราไป สำคัญในอนาคต
- ได้ตามที่หวัง เพราะสามารถนำไปปรับใช้ในสาขาที่เรียนได้จริงในด้านวิชาการ
- ได้รับความรู้เกินคาดมากค่ะ และจะนำไปเล่าต่อ หรือส่งความรู้ให้คนอื่นค่ะ
- 2.1 ได้สิ่งที่เป็นประโยชน์ตามที่คาด 2.2 การเล่าต่อหรือบอกต่อ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

ตาราง 2 ความพึงพอใจของผู้ร่วมโครงการ

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการจัดโครงการ				
1.1 หัวข้อการจัดโครงการในครั้งนี้มี ความน่าสนใจ	4.54	0.59	99.00	มากที่สุด
1.2 หัวข้อในการจัดกิจกรรมมีความ เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและ วัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ	4.64	0.58	92.73	มากที่สุด
1.3 การประชาสัมพันธ์/การติดต่อ ประสานงาน	4.36	0.73	87.27	มาก
1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดโครงการ มี ความเหมาะสม	4.09	1.02	81.81	มาก
1.5 การจัดโครงการมีประโยชน์และ ตรงกับ ความต้องการ	4.68	0.47	93.64	มากที่สุด
1.6 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ ในการเรียนและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	4.77	0.43	95.45	มากที่สุด
รวม	4.52	0.21	91.65	มากที่สุด
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวิทยากร ผู้บรรยาย				
2.1 วิทยากรมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เป็น อย่างดี	4.82	0.39	96.36	มากที่สุด
2.2 วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ให้ผู้ฟังเข้าใจ	4.73	0.55	94.56	มากที่สุด
2.3 วิทยากรมีความสามารถในการตอบ ปัญหาได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น	4.73	0.46	94.56	มากที่สุด
2.4 วิทยากรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังแสดง ความคิดเห็นแลกเปลี่ยนมุมมอง	4.77	0.69	95.45	มากที่สุด
รวม	4.76	0.13	95.23	มากที่สุด
3. ด้านความรู้ที่ได้รับ				

3.1 ผู้เข้าร่วม โครงการได้เรียนรู้นอกห้องเรียนในประเด็นประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและสิทธิมนุษยชนจากการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	4.64	0.58	92.73	มากที่สุด
3.2 ผู้เข้าร่วมโครงการได้ศึกษาเรียนรู้พลวัตการปรับตัวของชุมชนชาวคริสต์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน	4.68	0.48	93.64	มากที่สุด
3.3 ผู้เข้าร่วมโครงการได้สร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมผ่านการสร้างสรรค์สื่อรวมทั้งได้พัฒนาศักยภาพและทักษะในด้านการเก็บข้อมูลกับการสร้างสื่อเพื่อการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง	4.39	0.08	87.86	มาก
รวม	4.57	0.26	91.41	มากที่สุด
4. ด้านการให้บริการของผู้จัดโครงการ				
4.1 มีมนุษย์สัมพันธ์และจิตบริการ	4.77	0.83	95.45	มากที่สุด
4.2 ให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามอย่างชัดเจน	4.68	0.57	93.64	มากที่สุด
4.3 การอำนวยความสะดวกให้ผู้เข้าร่วมโครงการ	4.59	0.59	91.82	มากที่สุด
รวม	4.68	0.09	93.64	มากที่สุด
5. สิ่งอำนวยความสะดวก				
5.1 สภาพแวดล้อมและสถานที่ในการจัดโครงการมีความเหมาะสม	4.64	0.58	92.73	มากที่สุด
5.2 ความพร้อมของระบบโสตทัศนูปกรณ์	4.64	0.58	92.73	มากที่สุด
5.3 ที่พัก	4.50	0.67	86.36	มากที่สุด
5.4 ความปลอดภัยของการเดินทางเข้าร่วมโครงการ	4.77	0.52	95.45	มากที่สุด
รวม	4.64	0.06	91.82	มากที่สุด
รวม	4.63	0.08	92.75	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความพึงพอใจในการจัดโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.63 (ร้อยละ 92.75) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการ มีความพึงพอใจใน **ด้านกระบวนการและขั้นตอนตอนการจัดโครงการ** ถือว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.52 (ร้อยละ 91.65) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า **หัวข้อในการจัดกิจกรรมครั้งนี้มีความน่าสนใจ** มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.54 (ร้อยละ 99.00) **หัวข้อในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการ** มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.64 (ร้อยละ 92.73) **การประชาสัมพันธ์/การติดต่อประสานงาน** มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.36 (ร้อยละ 87.27) **ระยะเวลาที่ใช้ในการทำโครงการมีความเหมาะสม** มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.09 (ร้อยละ 81.81) **โครงการมีประโยชน์และตรงกับความต้องการ** มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.68 (ร้อยละ 93.64) **สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน** มีความพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.77 (ร้อยละ 95.45)

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวิทยากร ผู้บรรยาย ถือว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.76 (ร้อยละ 95.23) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า วิทยากรมีความรู้เรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.82 (ร้อยละ 96.36) วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้ฟังเข้าใจ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.73 (ร้อยละ 94.56) วิทยากรมีความสามารถในการตอบปัญหาชัดเจนและตรงประเด็น มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.73 (ร้อยละ 94.56) วิทยากรเปิดโอกาสให้นักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนมุมมอง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.77 (ร้อยละ 95.45)

ด้านความรู้ที่ได้รับ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.57 (ร้อยละ 91.41) และพบว่าเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการได้เรียนรู้นอกห้องเรียนในประเด็นประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและสิทธิมนุษยชน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.64 (ร้อยละ 92.73) ผู้เข้าร่วมโครงการได้ศึกษาเรียนรู้พลวัตการปรับตัวของชุมชนชาวคริสต์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.68 (ร้อยละ 93.64) ผู้เข้าร่วมโครงการได้สร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมผ่านการสร้างสรรค์สื่อรวมทั้งได้พัฒนาศักยภาพและทักษะในด้านการเก็บข้อมูลกับการสร้างสื่อเพื่อการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.39 (ร้อยละ 87.86)

ด้านการให้บริการผู้จัดโครงการ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.68 (ร้อยละ 93.64) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีมนุษยสัมพันธ์และจิตบริการ มีความพึงพอใจในระดับมาก

ที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.77 (ร้อยละ 95.45) ให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามอย่างชัดเจน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.68 (ร้อยละ 93.64) การอำนวยความสะดวกให้ผู้เข้าร่วมโครงการ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.59 (ร้อยละ 91.82)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.64 (ร้อยละ 91.82) และพบว่าเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สภาพแวดล้อมและสถานที่ในการจัดโครงการ มีความเหมาะสม มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.64 (ร้อยละ 92.73) ความพร้อมของระบบโสตทัศนูปกรณ์ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.64 (ร้อยละ 92.73) ที่พัก มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 (ร้อยละ 86.36) ความปลอดภัยของการเดินทางเข้าร่วมโครงการ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.77 (ร้อยละ 95.45)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4.1. ท่านคิดว่าควรจะมีการจัดโครงการฯในลักษณะนี้อีกหรือไม่ ควรหรือไม่ควรมี และถ้าท่านคิดว่าควรมี ท่านต้องการให้ผู้รับผิดชอบโครงการจัดโครงการในครั้งต่อไปในหัวข้อใดมากที่สุด

- ควรมาก ๆ ครับ อยากให้ไปในศาสนาอื่นอีก
- ควรมีค่ะ อยากให้พาไปศึกษาเกี่ยวกับการเมืองหรือชุมชนอื่น ภาคอื่น
- ควรมี อาจจะเป็นโครงคล้ายเดิมแต่เปลี่ยนสถานที่
- อยากให้มีค่ะ จัดโครงการรูปแบบเดิมก็ได้ค่ะ สนุกดีค่ะ
- ควรมีครับ
- ควรมีต่อไปเพื่อที่จะได้เรียนอะไรที่แปลกใหม่
- ควร แต่อาจจะเป็นหัวข้ออื่น ๆ ประเด็นอื่น
- ควรมี ในหัวข้อความขัดแย้งกับภาครัฐ
- ควรมี ควรจัดในหัวข้อความยุติธรรม
- ควรมี แต่อาจเป็นในหัวข้ออื่นเช่นการขัดแย้งในระบอบการปกครอง
- ควรมีอีก และโครงการเรื่องคล้าย ๆ แบบนี้แหละ
- ควร เพราะเป็นได้ลงพื้นที่จริง ๆ และได้ข้อมูลจริง ๆ ในท้องถิ่นนั้น ๆ อยากให้ผู้จัดโครงการในครั้งถัดไปจัดในหัวข้อเรื่องปัญหาความเดือดร้อนในปัญหาเรื่องเหมืองแร่ภายในภาคอีสาน เช่น โคราช อุตร เป็นต้น
- ควรจัดควรมี อยากไปกรุงเทพฯ เพราะสถานที่ที่รวมเรื่องราวทางการเมืองไว้มากที่สุดแห่งหนึ่ง ก็เป็นกรุงเทพฯนี่แหละ
- มีค่ะ เป็นการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามาก ในเรื่องเวลาควรให้เป็นตามแผน
- ควรมี เสนอประเด็นความขัดแย้งและสันติภาพจังหวัดแดนใต้ (3ชายแดน)

- ควรจัดเพราะเป็นโครงการที่มีประโยชน์ อยากให้ดูแลเรื่องอาหาร
- ควรมี อยากให้โครงการต่อไปได้ไปศึกษาศาสนา ความเชื่อด้านอื่น ๆ หรือถ้าเป็นไปได้อยากให้ต่อเนื่องการศึกษาศาสนาคริสต์ให้ลึกซึ้งขึ้น
- อยากให้จัดต่ออีก
- ควรมี จัดโครงการเรื่องน้ำ
- ควรมีในหัวข้อเกี่ยวกับศาสนา
- ควรมีการจัดกิจกรรมในลักษณะนี้อีก และสำหรับกิจกรรมครั้งถัดไปขอเสนอให้ทางผู้จัดได้ลองพิจารณาประเด็นการเมืองและการต่อสู้ในอีสานเรื่องของกรณีผู้มีบุญที่ถูกขืนมาต่อสู้กับรัฐสยามที่จังหวัดอุบลราชธานี

4.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- อยากให้อยู่ใกล้ ๆ กันมากขึ้นเรื่องที่พิกัดก็เข้าใจว่าทำไมถึงไม่ได้อยู่ใกล้เพราะเรื่องแต่ ละบ้าน
- อยากให้ทางวิทยาลัยการเมืองการปกครองสนับสนุนงบประมาณกิจกรรมนอกกระแส แบบนี้อีกให้มากขึ้นเพราะเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์จากการเรียนรู้และสร้างทักษะทาง สังคมให้กับนิสิตซึ่งกิจกรรมนอกกระแสที่มีความเป็นวิชาการรองรับจะสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ว่าด้วย "การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ Real World Education เพื่อ ส่งเสริมคุณภาพนิสิต ทั้งการมีงานทำ ทักษะชีวิต และสำนึกพลเมือง"

ส่วนที่ 4 สรุปผลการดำเนินการ

สรุปผลการดำเนินการ

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้เล็งเห็นความสำคัญต่อการสร้าง การตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และการพัฒนาศักยภาพนิสิต ทางกลุ่มเราจึงจัดกิจกรรมค่ายอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล และการสร้างสรรค์สื่อ อีกทั้งยังได้เปิดพื้นที่การเรียนรู้นอกห้องเรียนในประเด็นประวัติศาสตร์ท้องถิ่นซึ่ง เกี่ยวข้องกับพลวัตการปรับตัวของชุมชนชาวคริสต์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมครั้งนี้ จะพัฒนาให้นิสิตสามารถสร้างศักยภาพในการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงจากการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิ มนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมรวมทั้งได้รับประสบการณ์ และองค์ความรู้จากการเข้าร่วม กิจกรรม ทางกลุ่มจึงต้องการที่จะจัดกิจกรรมค่ายอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการเก็บ ข้อมูลและการพัฒนาศักยภาพเพื่อเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงจากการสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิ มนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมรวมทั้งได้รับประสบการณ์และองค์ความรู้จากการเข้าร่วม กิจกรรม จึงได้จัดให้มี “โครงการRadical Youth for Future : ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนา คนรุ่นใหม่ขึ้น” ขึ้น โดยมีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 97.14 บรรลุ ตัวชี้วัด ความสำเร็จของโครงการคือ ข้อ 1 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จาก กลุ่มเป้าหมาย 35 คน ผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม มีความพึงพอใจในการจัดโครงการในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.63 (ร้อยละ 92.75) บรรลุตัวชี้วัดความสำเร็จ ข้อ 2 ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51 และสามารถสรุปความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วม โครงการได้เป็นรายดำนดังนี้

ด้านความรู้ความเข้าใจ

ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการRadical Youth for Future : ค่ายสัมมนาเชิง ปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่ขึ้น ซึ่งสามารถ สรุปได้ดังนี้

1. สรุปเนื้อหาจากกิจกรรมการอบรมการสร้างสื่อเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชน และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม วันที่ 3-4 ธันวาคม 2565 ณ ห้อง D-207 วิทยาลัยการเมือง การปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง “การเขียนข่าว”

การเขียนข่าวคือกระบวนการใช้ความคิดของผู้สื่อข่าวที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานข่าวในขั้นตอน การเขียนบอกเล่าข้อเท็จจริง เพื่อให้เกิดประโยชน์ ในการรับใช้ หรือสะท้อนสังคม ซึ่งแตกต่างไปจากการเขียน ของนักเขียนทั่วไป เพราะการเขียนข่าวของผู้สื่อข่าวมีความสำคัญต่อการแสวงหาความจริงของสังคม +ที่ต้องอาศัยรูปแบบ โครงสร้างของการเขียนข่าวมาช่วยนำเสนอข้อเท็จจริงอย่างมีระบบ ส่วนการเขียนข่าว เพื่อการประชาสัมพันธ์ ก็พิจารณาได้จาก “วัตถุประสงค์ของการเขียน” กล่าวคือ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความ เข้าใจเพื่อให้เกิด แก่กลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมาย อันจะทำให้เกิดภาพลักษณ์ นำไปสู่ความร่วมมือ และความ ศรัทธาต่อองค์กร กระบวนการเขียนข่าวเริ่มต้นโดยการค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สัมภาษณ์ การจับประเด็นที่

สำคัญ จะต้องวางแผนการเขียน การร่างเนื้อหา รูปแบบที่ชัดเจน ภาษา ไปจนถึงการทบทวนทำความเข้าใจของการเขียนที่ต้องการจะเผยแพร่ โดยการอ่านทบทวนด้วยตนเองหรือผู้ที่ช่วยอ่าน เพื่อความถูกต้องชัดเจน และเผยแพร่บทความเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ที่สนใจและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

จากกิจกรรมการเขียนข่าวทำให้นิสิตได้ฝึกฝนการค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สัมภาษณ์ การจับประเด็นที่สำคัญ จะต้องวางแผนการเขียน การร่างเนื้อหา รูปแบบที่ชัดเจน ภาษา ไปจนถึงการทบทวนทำความเข้าใจของการเขียนที่ต้องการจะเผยแพร่ โดยการอ่านทบทวนด้วยตนเองหรือผู้ที่ช่วยอ่าน เพื่อความถูกต้องชัดเจน และเผยแพร่บทความเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ที่สนใจและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะต่อไป

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง “การถ่ายภาพและเก็บข้อมูลเพื่อผลิตสื่อในประเด็นสิทธิมนุษยชน”

การถ่ายภาพเพื่อเก็บข้อมูลเพื่อการผลิตสื่อเป็นการเก็บข้อมูลหรือการบันทึกเหตุการณ์ ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยเป็นการเก็บสภาพแสงไว้ลงบนวัตถุแสงทางเคมี เช่น ฟิล์มถ่ายภาพ ซึ่งต้องออกแบบให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของเราโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะนำไปใช้และเราต้องใช้การแสดงความรู้สึก ใส่ใจในภาพถ่ายต่างๆ ที่เราจะสื่อสารให้ผู้คนเข้าใจถึงความหมายในภาพๆเดียว เช่น การเลือกแสงมุมกล้อง ใส่ใจกับท่าทางและอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกมา อาจจะเป็นเฟรมตัวแบบยิ้ม อาจจะเป็นส่วนบนของร่างกาย ลดส่วนอื่นที่จะมารบกวน เป็นต้น เพื่อการสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนการถ่ายภาพและเก็บรวบรวมข้อมูลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างผลงานที่จะสื่อความหมายต่อสาธารณะให้ได้รับรู้ถึงปัญหาการเอารัดเอาเปรียบ และการละเมิดสิทธิมนุษยชนในสังคมให้ถูกตีแผ่เป็นวงกว้าง

ในระหว่างกิจกรรมผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้นำเทคนิคเหล่านี้ไปใช้กับการออกแบบกิจกรรมในการเขียนข่าวของผู้เข้าร่วมแต่ละคนให้ไปใช้สำหรับการเขียนข่าวในรูปแบบที่ตัวเองสนใจ หลังจากที่ได้ไปศึกษามรณสักขีแห่งสองคอนผู้เข้าร่วมได้อะไรจากที่นั่นบ้าง ซึ่งผู้เข้าร่วมจะได้รับเทคนิคที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการผลิตสื่อออกมาได้ ดังนี้ ทักษะการถ่ายภาพ ทักษะการนำเสนอความหัวข้อ ทักษะการจับประเด็น เช่น การทำสื่อวีดิทัศน์หัวข้อเรื่องอดีตกาล ศรีศตศาสนาถูกกวาดล้างอย่างไม่เป็นธรรมที่รัฐบาลไทยทำอย่างโหดร้าย ดังนั้นการถ่ายภาพและเก็บข้อมูลจึงมีความจำเป็นมากในการที่จะผลิตสื่อให้ผู้อื่นได้ฟังและเห็น เพราะเราต้องใส่ใจกับภาพถ่าย เสียง มุมกล้องและความรู้สึก ซึ่งต้องเรานึกถึงความเสี่ยงที่จะผลิตของแต่ละประเภทที่เราสนใจในรูปแบบของเราเอง เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนที่เราต้องใส่ใจ

1.3 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง “การสร้างสื่อ”

การที่จะผลิตสื่อจะต้องออกแบบสื่อตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตั้งแต่ต้น ให้เหมาะสมกับประเด็นที่ตนเองต้องการจะศึกษา ผลิตสื่อโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะนำไปใช้งาน สามารถนำไปใช้ได้จริง วิธีการใช้ไม่ยุ่งยากจนเกินไป มีคู่มือประกอบการใช้งาน แสดงรายละเอียดในประเด็นที่ตนเองต้องการจะศึกษา และคำนึงถึงความประหยัดทั้งงบประมาณและเวลาให้เหมาะสม การสร้างสื่อเป็นการพัฒนาทักษะผู้เข้าร่วมไปในตัวในหลายด้าน เช่น การจับประเด็นสำคัญ ผู้เข้าร่วมสามารถจับประเด็นในหนึ่งเรื่องราวที่ได้ยินหรือได้อ่านมาสามารถเรียบเรียงใจความสำคัญว่าจะสามารถเล่าต่ออย่างไรดี ให้กระชับ และเหมาะสมกับบริบทของเนื้องานมากที่สุด และได้รับการมอบหมายให้เป็นผู้ส่งต่อข้อมูลนั้นต่อสาธารณชน สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการส่วนมากไม่มีความรู้พื้นฐานในด้านการทำสื่อมาก่อนทำให้สนใจกับกิจกรรมการสร้างสื่อมากเพราะอยากที่จะทำความเข้าใจ

เข้าใจในเทคนิคการสร้างสื่อ ผลิตสื่อ ทั้งในแบบเขียนและการทำวิดีโอ ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนมากมีความกังวลกับการสร้างสื่อเพราะส่วนตัวแล้วมีปัญหาในเรื่องของการจับใจความไม่รู้ว่าเราควรที่จะโฟกัสเรื่องอะไร ทำอะไร ควรจะเขียนแบบไหนถึงจะน่าสนใจและผู้อ่านจะได้เข้าใจกับสิ่งที่จะสื่อ ในเรื่องของการถ่ายภาพหรือวิดีโอก็ไม่รู้จะโฟกัสที่มุมไหนภาพและวิดีโอถึงจะออกมาสวยงาม จึงอยากที่จะเรียนรู้การสร้างสื่อเพื่อให้ได้รับรู้กระบวนการและขั้นตอนการผลิตสื่อที่จะทำให้ผลงานของเราออกมาดี

หลังกิจกรรมอบรมการสร้างสื่อทำให้รู้ว่าด้านการทำสื่อซึ่งเราเองสามารถเป็นสื่อได้ทุกคน และในอนาคตอยากจะนำความรู้ที่ได้ไปสร้างเพจใน facebook ที่เป็นเพจนำเสนอเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่คิดว่าจะสร้างแรงกระเพื่อมทางสังคมได้มากและเป็นความชอบโดยส่วนตัวอีกทั้งยังได้รับความรู้พื้นฐานจากทีมวิทยากร คนที่ไม่มีความรู้ด้านการถ่ายรูปหรือตัดต่อวิดีโอเลย เมื่อได้มาเรียนรู้จากทีมวิทยากรบรรยายและได้ฝึกทดลองจริง ทำให้เข้าใจและได้ความรู้พื้นฐานในการสร้างสื่อเพิ่มมากขึ้นสามารถต่อยอดในการศึกษาในวิชาเรียนต่างๆของตนเองได้ ไม่น่าว่าในอนาคตชีวิตการเรียนการศึกษาของทุกคนที่เข้าร่วม จะต้องได้สัมผัสกับงานที่ต้องได้ตัดต่อและถ่ายรูปแน่นอน เพราะฉะนั้น การเรียนรู้ในคลาสอบรมสามารถต่อยอดความรู้ต่อไปได้ เช่น การเขียนข่าว การทำวิดีโอ นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งปันประสบการณ์เพื่อประโยชน์ต่อสังคมหรือกลุ่มคนที่อยากเรียนรู้ในเรียนนี้แต่ไม่มีโอกาสได้ไป โดยสามารถสือเขียนข่าวหรือวิดีโอเพื่อบรรยายเรื่องราวลงในโซเชียลมีเดียเพื่อให้ผู้คนที่สนใจสามารถเข้าศึกษาข้อมูลได้ต่อ

2. สรุปเนื้อหาจากกิจกรรมค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ระหว่างวันที่ 6-8 มกราคม 2566 ณ ตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร และบ้านสองคอน ตำบลปทุม อำเภอท่าวานใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อ “กว่าจะมาเป็นชุมชนชาวคริสต์ในไทย”

การเข้ามาเผยแผ่ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในประเทศไทยเป็นเวลาประมาณ 400 ปี ซึ่งจากหลักฐานที่ปรากฏถึงการเข้ามาของมิชชันนารีที่เข้ามาครั้งแรกพร้อมกับการเข้ามาของประเทศโปรตุเกส ในสมัยอยุธยา ปี พ.ศ. 2110 (ค.ศ. 1567) มีมิชชันนารีคณะดอมินิกัน 2 คน คือบาทหลวงเจอโรม เดอ ลาโควซ์ (Fr.Jerome de La Coise) และบาทหลวงเซบาสเตียน เดอ คานโด (Fr.Sebastian de Canto) ทั้งสองเดินทางมาจากเมืองมะละกา โดยภารกิจหลักของบาทหลวงคือการสอนศาสนาให้ชาวโปรตุเกสรวมทั้งชาวพื้นเมืองที่เป็นภรรยา ภายหลังต่อมาได้มีมิชชันนารีคณะฟรังซิสกัน (Franciscan) และคณะเยซุอิต (Jesuit) เข้ามาด้วยโดยในช่วงแรกบาทหลวงส่วนมากเป็นชาวโปรตุเกสระยะแรกของการเผยแผ่ศาสนายังคงถูกปิดกั้นทำให้กลุ่มมิชชันนารี (Missionary) จึงเน้นการดูแลคนชาติเดียวกัน

กระทั่งในรัชสมัยพระนารายณ์ มีมิชชันนารีจากฝรั่งเศสเริ่มเข้ามาเผยแผ่ศาสนาอย่างแพร่หลาย ภายใต้การสนับสนุนจากพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศสผู้ซึ่งมีนโยบายที่จะเผยแผ่ศาสนาคู่ไปกับการขยายอิทธิพลของฝรั่งเศสไปยังดินแดนต่างๆ ทั่วโลก ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเกิดการจัดตั้งคณะมิสซังต่างประเทศแห่งปารีส (Missions Étrangères de Paris) เพื่อปฏิบัติการกิจตามคำสั่งของพระสันตปาปาในการเดินทางไปยังดินแดนตะวันออก ทำให้มีจำนวนบาทหลวงเข้ามาเผยแผ่ศาสนาเพิ่มขึ้น และมีบทบาททาง

สังคมอาทิเช่น ด้านสังคมสงเคราะห์และด้านสาธารณสุขจากการที่คณะมิสซังได้นำวิธีการรักษาคนไข้และวิธี ศัลยกรรมตามแบบตะวันตกเข้ามาใช้ในเมืองไทยเป็นครั้งแรก ในครั้งนั้นเกิดการแพร่ระบาดของโรคฝีดาษ พวก บาทหลวงฝรั่งก็สามารถดูแลคนไข้ได้เป็นอย่างดี และแจกจ่ายยารักษาโรค รวมทั้งรับเลี้ยงดูแลเด็กอนาถา ส่วนในด้านศาสนา มีการตั้งเซมินารี (Seminary) เพื่อผลิตนักบวชพื้นเมือง และมีการโปรดศีลบวชให้นักบวช ไทย รุ่นแรกในสมัยนั้น และจัดตั้งคณะรักกางเขนเมื่อสิ้นรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแล้ว ศาสนาคริสต์ กลับไม่ได้รับความสะดวกในการเผยแผ่ศาสนาเช่นเดิม เพราะถูกจำกัดขอบเขต ประมาณปี ค.ศ. 1730 บาทหลวงได้รับพระบรมราชโองการห้ามเขียนหนังสือหรือเทศน์สั่งสอนเป็นภาษาไทย และภาษาบาลี ประกอบกับการที่อาณาจักรพม่าเข้ามารุกรานอาณาจักรอยุธยา เป็นผลให้การเผยแผ่ศาสนาคริสต์เกือบสิ้นสุดเมื่อคราวสิ้น กรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2

การเผยแผ่ศาสนาคริสต์ค่อยๆ กลับมาอีกครั้งหนึ่งในสมัยรัตนโกสินทร์ในช่วงเวลานั้น ในห้วงเวลาดังกล่าว เกิดการเบียดเบียนคนทีมนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ในประเทศเวียดนาม จึงเกิดคลื่นอพยพของ คนเวียดนามอพยพเข้ามาอยู่ที่ท่าแร่ตั้งแต่แรกตั้งชุมชน โดยเดินทางจากเวียดนามเข้ามาอยู่ที่เมืองสกลนคร ก่อน สาเหตุที่อพยพมาจากเวียดนามเนื่องจากเกิดปัญหาต่อต้านศาสนาคาทอลิกในเวียดนามศาสนาคาทอลิก ในเวียดนามถูกต่อต้านจากผู้ปกครองหลายยุคหลายสมัย เนื่องจากเกรงว่าชาวตะวันตกจะใช้ศาสนาเป็น เครื่องมือในการยึดครองประเทศทำให้ชาวเวียดนามที่เป็นคริสตังอพยพข้ามแม่น้ำโขงมาพึ่งพระบรมโพธิ สมภารพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมาอยู่แถบเมืองนครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี ซึ่งเรียก กลุ่มอพยพเหล่านี้ว่า “ญวนเก่า” เมื่อถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระเจ้านโปเลียน ที่ 3 แห่งฝรั่งเศส ทรงแต่งตั้งให้ชาร์ล เดอ มงติญี (Charles de Montigny) กงสุลฝรั่งเศสแห่งเชียงไฮ้ เพื่อทำ สนธิสัญญามงติญี (Montigny) ระหว่างฝรั่งเศสกับสยาม ในปี ค.ศ. 1856 ผลของสัญญาดังกล่าวทำให้สยาม ได้รับรองเสรีภาพในการนับถือศาสนา ถือเป็นการเปิดโอกาสให้ฝรั่งเศสมีสิทธิเท่าเทียมกับประเทศตะวันตก อื่นๆ ที่ติดต่อค้าขายกับไทยในขณะนั้น โดยเฉพาะในมาตราที่ 3 ของสนธิสัญญานี้มีใจความสำคัญว่า “เกี่ยวกับ บาทหลวงสอนศาสนา บุคคลเหล่านี้มีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการเทศน์/สั่งสอน สร้างโบสถ์และโรงเรียนบนผืน แผ่นดินสยาม โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายของสยาม” ส่งผลให้คณะมิชชันนารีสามารถ เดินทางเผยแผ่ศาสนา ได้อย่างมีอิสระเต็มที่ในดินแดนทั้งหมดของราชอาณาจักรสยาม และทรงประกาศ พระราชกฤษฎีกาให้ทุกคนมีสิทธินับถือศาสนาใดก็ได้ เป็นผลทำให้ชาวคริสต์คาทอลิกอพยพเข้ามายังสยามมาก ขึ้น

ในเวลานั้นภูมิภาคอีสานนับว่าเป็นดินแดนที่มีความห่างไกลความเจริญจากส่วนกลาง การคมนาคมไม่ สะดวก พื้นที่ส่วนใหญ่มีความทุรกันดาร ความเชื่อของผู้คนส่วนใหญ่ นั้น นับถือศาสนาพุทธ และนับถือศาสนาผี ซึ่งเป็นศาสนาดั้งเดิมในท้องถิ่น ส่วนประชากรส่วนใหญ่นั้น เป็นกลุ่มคนลาว ประกอบด้วย กลุ่มไทย้อ กลุ่มผู้ไทย กลุ่มกะเลิง กลุ่มกะสั คนกลุ่มเหล่านี้ส่วนใหญ่อพยพมาจากทางตอนใต้ของลาว เช่น เมืองมหาชัย เมืองวัง เป็นต้น สาเหตุที่ทำให้กลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้อพยพเข้ามายังอีสาน เนื่องจากในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี ค.ศ. 1827 เกิดเหตุการณ์กบฏเจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์ รวมทั้งไทยและญวนทำ

สงครามแย่งชิงอิทธิพลในดินแดนเขมร ในครั้งนั้นกองทัพไทยได้กวาดต้อนผู้คนจากเมืองต่างๆ ทางฝั่งซ้ายให้มาอยู่ตามเมืองทางฝั่งขวาเพื่อเป็นการตัดกำลังไม่ให้ญวนได้ประโยชน์จากผู้คนในหัวเมืองฝั่งซ้าย ทั้งสองเหตุการณ์ทำให้มีผู้คนจากทางตอนใต้ของลาวอพยพเข้ามาอยู่ในภาคอีสานของไทยเป็นจำนวนมาก รวมทั้งที่เมืองสกลนครด้วย และคนเหล่านี้ได้กลายเป็นคนพื้นเมืองอีสานในเวลาต่อมา

ผลจากสนธิสัญญามงตอ (Montigny) ทำให้เกิดการเผยแพร่ศาสนาคริสต์เข้ามาในอีสาน นำโดยสองธรรมทูตจากคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส นำโดยบาทหลวงกองสแตง ฌอง โปรดอม (Constand Jean Prodhomme) ทำหน้าที่เป็นผู้อาวุโสแผนการเผยแพรศาสนา กับบาทหลวงชาเวียร์เกโก (Xavier Guego) เป็นผู้สอนคำสอน และครูทัน ซึ่งเป็นครูเณรชาวเวียดนาม ได้รับมอบหมายให้เดินทางมาเผยแพรศาสนาที่บ้านบุงกาแซว ปัจจุบันเรียกว่า บ้านบุงกะแซว จังหวัดอุบลราชธานี ก่อนจะเดินทางไปเผยแพรศาสนาตามลำน้ำโขงแถบเมืองมุกดาหาร นครพนม หนองคาย สกลนคร เวียงจันทน์และเมืองต่างๆ ในอีสาน มิชชันนารีได้พยายามโน้มน้าวชักชวนให้ประชาชนหันมาศรัทธา และเข้ารับในศาสนาโรมันคาทอลิก บทบาท และวิธีการเผยแพรศาสนาโรมันคาทอลิก โดยมิชชันนารีได้ใช้รูปแบบและวิธีการต่างๆ เช่น การให้ความคุ้มครองแก่คนที่สมัครเข้าเป็นคาทอลิก การตั้งชุมชนคาทอลิก การจัดตั้งโรงเรียนคาทอลิก การใช้ภาษาพื้นเมือง และการปรับตัวเข้ากับสังคมอีสาน การปฏิบัติงานด้วยวิธีการต่างๆ นี้ มิชชันนารีได้กระทำควบคู่ไปกับการสอนศาสนา

2.2. กิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อ “ประวัติอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง”

ในจำนวนชุมชนคาทอลิกนับร้อยที่ถูกตั้งขึ้นในประเทศไทยนั้น ภาคอีสานมีชุมชนคาทอลิกขนาดใหญ่ที่สุดอยู่ที่บ้านท่าแร่ ตำบลท่าแร่ อำเภอมะนัง จังหวัดสกลนคร เป็นที่ตั้งของอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ซึ่งต้นกำเนิดมาจากการที่คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสได้ส่งมิชชันนารีมาที่ภาคอีสานมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1881 ต่อมาในปี ค.ศ. 1889 สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 13 โปรดให้ตั้งมิสซังลาวเป็นเขตผู้แทนพระสันตะปาปาโดยแยกออกมาจากมิสซังสยามตะวันออก มีศูนย์การบริหารที่โบสถ์นักบุญอันนา หนองแสง เมื่อสยามเสียดินแดนทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงแก่จักรวรรดิฝรั่งเศส มิสซังลาวจึงถูกแบ่งออกเป็น 3 มิสซัง โดยส่วนภาคอีสานของสยามยังเป็นมิสซังลาว ในปี ค.ศ. 1950 มิสซังลาวได้เปลี่ยนชื่อเป็นมิสซังท่าแร่ และมิสซังท่าแร่-หนองแสงในปี ค.ศ. 1960 ตามลำดับ สมเด็จพระสันตะปาปาปอลที่ 6 ทรงยกสถานะมิสซังท่าแร่-หนองแสงขึ้นเป็นอัครมุขมณฑลในปี ค.ศ. 1965 ทำให้ประมุขมีสมณศักดิ์เป็นอัครมุขนายก แต่ทางราชการไทยยังคงเรียกว่าเขตมิสซังท่าแร่-หนองแสงปัจจุบัน เฉพาะในเขตบ้านท่าแร่ อำเภอมะนังสกลนคร มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 2,574 ครัวเรือน ประชากรรวมทั้งสิ้น 13,154 คน กระจายอยู่ใน 8 หมู่บ้าน 2 ตำบล ซึ่งทุกคนนับถือศาสนาคริสต์โรมันคาทอลิกทั้งหมด นับเป็นชุมชนชาวโรมันคาทอลิกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และในช่วงเทศกาลคริสต์มาสของทุกปี นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982 เป็นต้นมา จะมีประเพณีแห่ดาวคริสต์มาสที่ประดับด้วยหลอดไฟสีส้มต่าง ๆ มีความสวยงาม ไปตามชุมชน นับเป็นสถานที่เดียวในโลกอีกด้วยที่มีประเพณีเช่นนี้

อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง เป็นอัครมุขมณฑลโรมันคาทอลิกในประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่เขตปกครอง 4 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดสกลนคร จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีอาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอลเป็นอาสนวิหารประจำอัครมุขมณฑล และโบสถ์นักบุญอัน

นา หนองแสง เป็นรองอาสนวิหารสำนักมิสซังโรมันคาทอลิกท่าแร่-หนองแสง ตั้งอยู่ที่ 362 หมู่ 2 สกล-อุดร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ปัจจุบันมีพระคุณเจ้าอันตน วีระเดช ใจเสรี เป็นอัครมุขนายก

มีหลักฐานพบว่าการก่อตั้งหมู่บ้านท่าแร่เกิดขึ้นจากประเด็นความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่กรมการเมืองกับมิชชันนารีฝรั่งเศสที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนาคาทอลิก ในจังหวัดสกลนคร เนื่องจากมิชชันนารีปกป้องคนที่มาเข้ารีตถือศาสนา คาทอลิก ซึ่งเป็นไพร่และทาสหลบหนีการเก็บส่วยและการเกณฑ์แรงงานของรัฐ เมื่อความขัดแย้งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ชาวคริสต์จึงถูกเจ้าหน้าที่รัฐกดดันแกล้ง จนในที่สุดบาทหลวงชาเวียร์ เกโกและครูทันจึงพาจนต้องพากลุ่มคริสตชนชายชาวคริสต์ทั้งถวญและพื้นเมืองย้ายมาตั้งเป็นชุมชนคาทอลิกชื่อ “บ้านทาแฮ” หรือ “บ้านทาแร” ในพ.ศ. 2427 ตั้งอยู่ทางฝั่งเหนือของหนองหานประมาณ 9-10 กิโลเมตรทางจากตัวเมืองสกลนครเพื่อหนีปัญหาดังกล่าว หลังจากตั้งหมู่บ้านหมู่บ้านท่าแร่ขึ้นแล้วก็ได้สร้างวัดหลังแรกมีลักษณะเป็นโรงเรียนชั่วคราว ตั้งชื่อว่า “วัดมหาพรหมมีคาแอลหนองหาร” ต่อมาได้มีกลุ่มคนอพยพเข้ามาอยู่ในบ้านท่าแร่เป็นจำนวนมาก อันเป็นผลมาจากปัญหาการถูกกดขี่จากเจ้าหน้าที่รัฐ บ้างก็หลบหนีกฎหมายและปัญหาความอดอยาก เป็นต้น ด้วยจำนวนคนที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ชุมชนขยายตัว และจากบทบาทของบาทหลวงยอแซฟ กอมบูรีเออ (Joseph Gombourier) เป็นเจ้าอาวาสองค์แรก (พ.ศ. 2428-2480) ได้มีส่วนสำคัญทำให้ชุมชนท่าแร่มีความก้าวหน้าและมั่นคงในความเชื่อคาทอลิก เช่น จัดวางผังหมู่บ้านและการตั้งบ้านเรือนตามหลักวิชาแบบตะวันตก จัดตั้งโรงเรียนมหาพรหมมีคาแอลเพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลานชาวท่าแร่ อบรมคริสต์นิกายชาวท่าแร่ให้เคร่งครัดในศาสนา ฯลฯ จึงนับได้ว่าท่านเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเจริญและเป็นศูนย์รวม จิตใจของชุมชน ทำให้ชุมชนคาทอลิกบ้านท่าแร่มีความเข้มแข็งมั่นคงขึ้นตามลำดับ

2.3. กิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อ “เรียนรู้วิถีศรัทธาแห่งชุมชนชาวคริสต์”

ชุมชนชาวคริสต์ในอีสานที่ตั้งขึ้นนี้มีลักษณะเด่นคือการนำวัฒนธรรมตามแบบฝรั่งเศสมาผสมผสานเข้ากับวิถีชีวิตของคนอีสาน แม้ว่าแนวทางการดำเนินชีวิตตามความเชื่อจะมีข้อแตกต่างกับชุมชนส่วนใหญ่ในอีสาน แต่สำหรับชาวบ้าน และนักบวชในศาสนาคริสต์นั้น ถือว่าชุมชนชาวคริสต์เป็นชุมชนศักดิ์สิทธิ์ และเป็นฐานสำคัญของการเผยแผ่ศาสนาเรียกว่า ‘กลุ่มคริสต์ชนพื้นฐาน (Basic Christian Community)’ ซึ่งจะเป็นชุมชนพื้นฐานในการขยายจำนวนคนนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกให้เพิ่มขึ้นต่อไป ในบริบทปัจจุบันแม้ว่าประชากรในชุมชนจะมีความแตกต่างในด้านศาสนาแต่ชาวบ้านทุกคนก็สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้ โดยไร้ซึ่งการเบียดเบียนซึ่งกัน และกัน สิ่งเหล่านี้สะท้อนออกจากการได้ไปร่วมสัมผัสวิถีชีวิตของชาวบ้าน

จากกิจกรรมการเรียนรู้วิถีศรัทธาแห่งชุมชนชาวคริสต์ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้วิถีศรัทธาของชุมชนผ่านมุมมองของคณะรักกางเขน แห่งท่าแร่ซึ่งเป็นคณะนักบวชที่ทำงานเพื่อสังคมในชุมชนท่าแร่และร่วมจัดกิจกรรมทางศาสนา อีกทั้งผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมแม้ว่าจะต่างความเชื่อแต่สามารถอยู่ร่วมกันได้และผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ใช้ชีวิตเปรียบเสมือนเราเป็นคนในหมู่บ้านนั้นเลย ไม่ว่าจะเป็ตั้งแต่ต้นนอน ผู้ร่วมร่วมาก็ได้เข้าพิธีมิสซาหรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “เข้าวัด” จนถึงเย็น ชาวบ้านที่นี่ใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติ หาดของป่า ตกปลาแม่น้ำโขงเพื่อมาทำเป็นอาหารเย็น เป็นความสุขที่อยู่บนพื้นฐานของชีวิต

อีกทั้งผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้ความเป็นมาของหมู่บ้านที่เป็นตราบาปมาจนถึงปัจจุบันที่จะไม่มีวันจางหายไป ว่าความโหดร้ายของรัฐบาลไทยมันโหดร้าย

2.4. กิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อ “ที่ไปที่มาของบ้านสองคอน”

แรกเริ่มเดิมทีนั้น บริเวณหมู่บ้านสองคอนนี้ ยังเป็นที่รกร้างว่างเปล่า ต่อมาเมื่อประมาณก่อนปี ค.ศ.1887 (พ.ศ.2430) มีท่านขุนผู้หนึ่งชื่อ ขุนอิน หรือ ขุนไทย จากบ้านนาคำน้ำก่ำ อ.ธาตุพนม จ.นครพนม ได้พาครอบครัวประมาณ 6-7 ครอบครัว หรือประมาณ 30 กว่าคน มาตั้งหลักแหล่งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง บ้านสองคอนปัจจุบัน และในลำน้ำโขงบริเวณใกล้ฝั่งนั้น มีโขดหินและมีร่องน้ำลึกที่เรือผ่านได้อยู่ 2 ร่อง (ร่องน้ำลึกนี้ ภาษาท้องถิ่นเรียกว่า “คอน”) เนื่องจากมีสองร่องหรือสองคอนจึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านสองคอน” ครั้นตั้งหมู่บ้านได้ไม่นาน ก็เกิดเหตุเภทภัยผู้คนระส่ำระสายเพราะเจ็บไข้ได้ป่วย พุดกันว่าเป็นเพราะผีหรือเจ้าที่ไม่พอใจ แม้ว่าได้ทำการเซ่นไหว้เจ้าที่เจ้าทางแล้ว ก็ไม่ทำให้สถานการณ์ดีขึ้นเลย จึงคิดจะพากันอพยพย้ายออกไปอยู่ที่อื่น แต่บังเอิญได้ยินจากพ่อค้าเดินเรือที่แวะเข้ามาค้าขายว่ามีบาทหลวงฝรั่งซึ่งไม่กลัวผีแต่ผีกลัว จึงได้ส่งคนไปเชิญบาทหลวงฝรั่งที่เวลานั้นอยู่วัดหนองแสงและวัดคำกึมจังหวัดนครพนม ชื่อ คุณพ่อชาเวียร์ เกโก (Francis Xavier Marei Guego) ที่มาทำการเผยแผ่ธรรมและประจำอยู่ วัดหนองแสง นครพนม

เมื่อมาถึงคุณพ่อได้ถามไถ่ทุกข์สุข และได้รักษาอาการป่วยไข้ ขณะเดียวกันท่านสอนพวกเค้าให้มีความเชื่อในพระเจ้า เมื่อผู้คนมีความเชื่อในพระเจ้า ผีก็ไม่มี ผู้คนก็หายจากอาการเจ็บไข้ได้ป่วย และอยู่อย่างปกติสุข จนกระทั่งชาวบ้านสมัครใจเข้าเป็นคริสตชน ปี ค.ศ.1887 (พ.ศ.2430) จึงถือเป็นปีแห่งการก่อตั้งกลุ่มคริสตชนสองคอน เพราะเป็นปีที่คุณพ่อชาเวียร์ เกโก เข้ามาปลูกฝังความเชื่อให้แก่ชาวสองคอน ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้านอื่น เพราะถูกกล่าวหาว่าเป็น “ผีปอบ” พวกเขาจึงมาขออาศัยอยู่กับกลุ่มของคุณพ่อชาเวียร์ เกโก คุณพ่อก็รับพวกเขาไว้อยู่ด้วยและสอนพวกเขาให้มีความเชื่อในองค์พระเจ้า และพวกเขาก็ได้สมัครเข้าเป็นคริสตชนกับคุณพ่อชาเวียร์ เกโก และอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขอีกพวกหนึ่งที่สมทบเข้ามาในชุมชนของคุณพ่อ คือ กลุ่มที่เคยเป็นทาส ที่คุณพ่อชาเวียร์ เกโกได้ไถ่ให้เป็นอิสระและได้สอนพวกเขาให้มีความเชื่อในพระเจ้า และพวกเขาก็สมัครใจรับศีลล้างบาป ตั้งแต่นั้นมาจำนวนคริสตชนจึงค่อยๆเพิ่มขึ้น ในช่วงปี ค.ศ.1889 (พ.ศ.2432) มีคริสตชนประมาณ 50 คน จากปัจจัยของการถูกขับออกจากชุมชนเดิมเนื่องจากถูกกล่าวหาว่าเป็นปอบ การหลบหนีการเกณฑ์แรงงานและทาส และเป็นผู้หลบหนีคดีความของรัฐ กลุ่มคนเหล่านี้ได้หลอมรวมกันเป็นชุมชนโดยมีวัดคาทอลิกเป็นศูนย์กลางจนเป็นที่รับรู้ใน อัตลักษณ์ในชื่อที่ถูกเรียกว่า คนคริสต์บ้านสองคอน

2.5. กิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อ “บุรณาสีมณสักขีแห่งสองคอน”

ช่วงปลายปี พ.ศ. 2483 ได้เกิดกรณีพิพาทอินโดจีนขึ้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศฝรั่งเศส คริสตจักรโรมันคาทอลิกในประเทศไทย ซึ่งขณะนั้นอยู่ในความดูแลของบาทหลวงชาวฝรั่งเศสคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส จึงถูกตั้งข้อรังเกียจไปด้วย การเบียดเบียนคริสต์ศาสนิกชนเกิดขึ้นหลายแห่งทั่วประเทศ รวมทั้งที่หมู่บ้านสองคอน จังหวัดนครพนม ซึ่งชาวบ้านทั้งหมดเป็นชาวคาทอลิก บาทหลวงปอล ฟิเกอธิการโบสถ์แม่พระไถ่ทาสซึ่งเป็นโบสถ์ประจำชุมชน ได้ถูกขับออกนอกประเทศ สิบอง อ่อนพิทักษ์ และซี

สเตอร์อีก 2 คน คือ ชิสเตอร์พิลา ทิพย์สุข ชิสเตอร์คำบาง สีคำพอง จึงช่วยกันดูแลความเชื่อของชาวบ้านแทน การเบียดเบียนยังคงรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ มีชิสเตอร์ถูกข่มขืน รูปศักดิ์สิทธิ์ถูกเหยียดหยามทำลาย สีพองจึงเขียน จดหมายร้องเรียนไปยังนายอำเภอมุกดาหาร แต่จดหมายนั้นกลับตกไปอยู่ในมือของตำรวจ ตำรวจจึงเขียน จดหมายปลอมว่านายอำเภอให้สีพองไปพบ ในวันต่อมาตำรวจได้มารับครูสีพองออกจากบ้านสองคอนไป ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2483 พอเช้าวันที่ 16 2483 ตำรวจลือก็ยิงเขาเสียชีวิตที่บ้านพาลูกา นับเป็นชาวไทย คาทอลิกคนแรกที่ได้พลีชีพเป็นมรณสักขี

เมื่อครูสีพองเสียชีวิต ชาวบ้านก็หวาดผวามากกล้าทำศาสนกิจตามปกติ ตำรวจยังคงเรียกประชุม ชาวบ้านแล้วสั่งให้เปลี่ยนศาสนา แต่มีแม่ชี 2 คนและผู้หญิงอีก 6 คนปฏิเสธที่จะเปลี่ยนศาสนา ทำให้เหล่า ตำรวจได้วางแผนที่จะสังหารพวกเธอ แต่ทว่านางสาวสุวรรณ ถูกเรียกตามกลับไปบ้าน ทำให้เธอได้รอดชีวิต ส่วนที่เหลือตำรวจได้สั่งให้พวกเธอนั่งลงที่นอนไม้เพื่อที่จะเตรียมยิงสังหาร ในช่วงเวลาวาระสุดท้ายพวกเธอได้ สวดมนต์อวยพรถึงพระเจ้าอย่างกล้าหาญรายชื่อผู้ถูกสังหารทั้ง 7 คน คือ 1. นายสีพอง อ่อนพิทักษ์ 2. ชิสเตอร์อักแนส พิลลา ทิพย์สุข 3. ชิสเตอร์ลูเซีย คำบาง สีคำพอง 4. นางสาวอาภาท พุดทา ว่องไว 5. นางสาวเซ ซิลิอา บุตลี ว่องไว 6. นางสาวปิปีอานา คำไพ ว่องไว และ 7. เด็กหญิงมารีอา พร ว่องไว

ต่อมาในปี ค.ศ.1989 (พ.ศ.2532) โป๊ปจอห์นปอลที่ 2 ได้ประกาศให้ทั้งหมดเป็นมรณสักขี และ จนกระทั่งหลายปีต่อมาก็ได้รับการประกาศเป็นบุญราศีทั้ง 7 ท่าน ในที่สุดจึงได้รับการขนานนามว่า “มรณสักขี แห่งสองคอน” และได้รับการยกย่องบูชามาจนถึงปัจจุบัน วันเฉลิมฉลองของบุญราศีแห่งสองคอน คือ วันที่ 16 ธันวาคมของทุกปี

2.6. สิทธิมนุษยชนกับสังคมพหุวัฒนธรรม

สิทธิมนุษยชนคือสิทธิที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่กำเนิด ไม่สามารถสลัดทิ้งได้ และไม่มีใครสามารถพราก สิทธิมนุษยชนไปได้แต่บางครั้งสิทธิมนุษยชนอาจถูกจำกัด เช่น ถ้าทำผิดกฎหมาย หรือกระทำการที่อาจเป็น อันตรายต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งนี้ สิทธิมนุษยชนนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าความเป็นมนุษย์ เช่น ความ มีศักดิ์ศรี ความยุติธรรม ความเท่าเทียม ความเคารพ และความเป็นอิสระ นอกจากนี้สิทธิมนุษยชนนั้นไม่ได้ เป็นเพียงแค่แนวคิดที่เป็นนามธรรมเท่านั้น เพราะสิทธิมนุษยชนคือแนวคิดที่ได้รับการนิยาม และได้รับ การคุ้มครองตามกฎหมาย โดยสิทธิมนุษยชนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

สิทธิมนุษยชนจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง คือ พลเมืองที่อยู่ในรัฐจะได้รับการปกป้องคุ้มครองจากรัฐโดย มีพลเมืองทุกคนสิทธิในชีวิต สิทธิที่จะไม่ถูกทรมาน ไม่ถูกทำร้ายร่างกาย สิทธิในการรับสัญชาติ สิทธิใน กระบวนการยุติธรรม สิทธิในการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน สิทธิที่จะเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม สิทธิที่จะเลือกตั้ง อย่างเสรี เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สิทธิในการลงคะแนนเสียง สิทธิเสรีภาพในความเชื่อทางการเมือง การนับถือศาสนา และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2. สิทธิทางเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม คือ สิทธิในการทำงาน การประกอบอาชีพ สิทธิในการ ได้รับค่าจ้าง และราคาผลผลิตอย่างเป็นธรรม สิทธิในการได้รับการจัดสถานที่ให้ประกอบอาชีพ เช่น ลานค้า

หรือตลาดนัด สิทธิได้รับการคุ้มครองในการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม สิทธิได้รับหลักประกันการมีมาตรฐานชีวิตอย่างเพียงพอ สิทธิมีที่อยู่อาศัยและสิทธิมีอาหารการกินอย่างเต็มอิ่มรัฐบาลต้องดูแลไม่ให้คนอดอยาก และยากจน

3. สิทธิกลุ่ม เกิดจากการรวมตัวเรียกร้องของประเทศที่กำลังพัฒนาให้ประเทศที่พัฒนาแล้วปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจเพื่อให้มีการถ่ายโอนทรัพยากรและเทคโนโลยีมากขึ้น คือ สิทธิในการพัฒนาซึ่งเป็นการรวมตัวกันของกลุ่มคนเพื่อแสดงออกทางความ คิดเห็นในเรื่องต่างๆ ไม่เฉพาะแต่เรื่องทางการเมืองเท่านั้น อาจครอบคลุมถึงเรื่องสังคม เศรษฐกิจการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ สิ่งแวดล้อม สุขอนามัยส่วน

คำว่าสังคมพหุวัฒนธรรมมาจากการรวมกันระหว่างคำว่าสังคมกับพหุและวัฒนธรรม โดยมีความหมายตามลำดับคือ “สังคม” หมายถึง คนกลุ่มหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน อาจมีกฎเกณฑ์ ระเบียบ วัตถุประสงค์ ร่วมกัน เช่น สังคมชาวบ้าน สังคมชนบท “พหุ” หมายถึง ความหลากหลาย เช่น พหุภาคีแปลว่ามากฝ่ายหรือหลายฝ่าย ส่วนคำว่า “วัฒนธรรม” หมายถึงความเจริญงอกงามแก่หมู่คณะหรือวิถีของหมู่คณะ เช่น วัฒนธรรม การแต่งการ ดังนั้นหากรวบรวมความหมายทั้งหมดของคำว่าสังคมพหุวัฒนธรรม ก็จะมีหมายความว่า กลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน มีกฎเกณฑ์ ระเบียบ วิถีความเชื่อที่หลากหลายหรือความหลากหลายในวัฒนธรรมหรือกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนั้นสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นสังคมที่รวบรวมความหลากหลายและความแตกต่าง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านความเป็นอยู่ ด้านภาษา ศาสนาและการแต่งกาย การที่เราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่หลากหลายได้นั้น จะทำให้เราเข้าใจและมีวัฒนธรรมต่างๆในสังคมเดียวกันได้ และที่สำคัญไม่ละเมิดสิทธิของกันและกัน มีเสรีภาพทางความคิดและการกระทำที่ไม่ก้าวก่ายคนในสังคมเดียวกัน แต่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้เราอยู่อย่างสันติสุข โดยปราศจากความขัดแย้ง

ภายในกิจกรรมได้มีการเปิดพื้นที่ให้เกิดการตั้งคำถามถึงประเด็นดังกล่าว โดยสรุปแล้วเมื่อพิจารณา ระหว่างสิทธิมนุษยชนกับสังคมพหุวัฒนธรรมนั้น จะเห็นได้ว่าสองสิ่งนี้ถ้าหากไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ย่อมไม่สามารถที่จะพิทักษ์รักษาหลักการสิทธิมนุษยชนหรือสังคมพหุวัฒนธรรมได้เลย เราไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมซึ่งเต็มไปด้วยการกดขี่ การละเมิดสิทธิมนุษยชน และในขณะเดียวกันนั้น เราก็ไม่สามารถอยู่ในสังคมที่เพียงแค่ว่าหลักสิทธิมนุษยชนแต่ไร้ซึ่งความหลากหลายแบบสังคมพหุวัฒนธรรม

ผลงานการสร้างสรรค์สื่อเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชน และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทงาน ดังนี้

1. ประเภทงานเขียนข่าว

1.1 นายเกรียงไกร บรรจงปรุ

ชื่อผลงาน : มรณสักขีแห่งสองคอนกับความขัดแย้งของประเทศไทย

<https://www.facebook.com/kriangkrai2003/posts/pfbid02BCpsUipyMipjgwEcpQRe1zPNoFY566xQMKTxwoC4vrWi5PDSf58vyMNBaDX6CCmyl>

1.2 นายอินทรชิต วงศ์จีน

ชื่อผลงาน : ความหวาดกลัวของชาวคริสต์ต่อเจ้าหน้าที่รัฐในปัจจุบัน

<https://www.facebook.com/inthorachit.wongjeen/posts/pfbid027NoSoTp497hbnVsXK4j48gmchYyCiHNyuhNTCydyd7zPY3hRde9EDoro72KVd2xPYl>

1.3 นางสาวธิติสดา พลราชม

ชื่อผลงาน : ย้อนรอยโศกนาฏกรรมสังหารหมู่ชาวคริสต์ที่บ้านสองคอน

<https://www.facebook.com/opthitisuda.pholrachom/posts/pfbid0twU9NqneG58df5PApeCaxerHEec4BzZX3TGVKRG6kbhdHWMymjZwk6bTyJhE8ZDsl>

1.4 นายวุฒิชัย โพนพุ

ชื่อผลงาน : จาก “ผีปอบ” กลายเป็น “คริสต์ดั่ง”

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1598179723992612&set=a.111107406033192>

1.5 นางสาวสินีนาง โมคำ

ชื่อผลงาน : บุญราศีทั้ง 7 กับการสละชีวิตเพื่อพิสูจน์ความเชื่อ

<https://www.facebook.com/AumaimBa/posts/pfbid0k3tUbHKjGVCLZGNdYjLWaScUAkPGskwV6QJMCkqMC9Tc5SoP3aVACWp2vwSnUNs4l>

1.6 นางสาวชวัลญา วรรณาม

ชื่อผลงาน : มรณสักขี:ความเป็นมาของความเชื่อทางศาสนา ณ บ้านสองคอน

[https://l.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fdocs.google.com%2Ffile%2Fd%2F1y_IxA0y7VyO43_npfyLGTch_U3KFawRz%2Fedit%3Fusp%3Ddoclist_api%26filetype%3Dmsword%26fbclid%3DIwAR0Z8kubkZM7jmM31iBU-zdHWtBt15fEmX7KUK7xRafOZrpw45FydPBNI0c&h=AT3gVccPYyS5QcWngckYa8BygwHfXulGLXgtVSf6HqpNvUCI2pPz7kq2Ey-o-zckkOWFTJfWC6r6d3wWG1cRfxqFsg6B1xbL8tZJmTNTQuiefes25TEBSplnA_EGFZCKcH6W&__tn__=H-R&c\[0\]=AT0Pw6seAdwiurp_zjQes7ux40LaAdLa96OUDG6v7VEMQtUoWsCxeKql05au4rMgl_4J_PMaUi78wEym2d9FmLrwZ9KDmESaky7gt4WMGYW_t3Sa438oEMrA_8LD1Qa3h1zU](https://l.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fdocs.google.com%2Ffile%2Fd%2F1y_IxA0y7VyO43_npfyLGTch_U3KFawRz%2Fedit%3Fusp%3Ddoclist_api%26filetype%3Dmsword%26fbclid%3DIwAR0Z8kubkZM7jmM31iBU-zdHWtBt15fEmX7KUK7xRafOZrpw45FydPBNI0c&h=AT3gVccPYyS5QcWngckYa8BygwHfXulGLXgtVSf6HqpNvUCI2pPz7kq2Ey-o-zckkOWFTJfWC6r6d3wWG1cRfxqFsg6B1xbL8tZJmTNTQuiefes25TEBSplnA_EGFZCKcH6W&__tn__=H-R&c[0]=AT0Pw6seAdwiurp_zjQes7ux40LaAdLa96OUDG6v7VEMQtUoWsCxeKql05au4rMgl_4J_PMaUi78wEym2d9FmLrwZ9KDmESaky7gt4WMGYW_t3Sa438oEMrA_8LD1Qa3h1zU)

1.7 นางสาวสุรนนท์ พันธุ์เพชร

ชื่อผลงาน : เรื่องเก่าเล่าต่อ : เรื่องราวความรุนแรงในอดีตส่งถึงปัจจุบัน “มรณสักขี สองคอน”

https://docs.google.com/document/d/13osln65ZwluAvjXvIAoTW7C8cc30C2riVQaF8_5_8_c8_/edit?fbclid=IwAR0_B_Rdr_iMizdM6_8_AuiEU-eR_G1o2vWTxKYQSII0H5hbOEkd4ntFwbw8

1.8 นางสาวศศิยาพร ทำเนาว์

ชื่อผลงาน : "พุทธ อัตลักษณ์ที่สองแห่งสองคอนชุมชนคริสตัง"

https://docs.google.com/file/d/1cLsN46ryZ8UGmwRloLx92AKd6iEvcQgl/edit?filetype=msword&fbclid=IwAR048l9AX8Mo7WryOTMDTFc3nZWTKvML-14lRcTT_gjZEOz7D95fzhgdsZY

1.9 นายจอห์น นพรัตน์ ล้าคเลอร์

ชื่อผลงาน : การใช้ชีวิตร่วมกันแม้ต่างศาสนา

<https://docs.google.com/document/d/1NkDZWeO1ropYb0fuOcjgJl1l1o9K1mkY/edit>

1.10 นางสาวเพ็ญภา บรรยงค์

ชื่อผลงาน : ความขัดแย้งทางความเชื่อเกิดเป็นความรุนแรงที่ลืมไม่ได้จำไม่ลง บ้านสองคอน

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0Yv2YWwLQ11nxpqEPbhbW1XhpuqSzYX9GujBERdG61SbpJzFKQj8HEBJqU8vBoincl&id=100022127062047

1.11 นายพงศพัศ คำคุณ

ชื่อผลงาน : การพิสูจน์ความเชื่อต่อการคุกคามของเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำกับชาวบ้านที่นับถือต่างศาสนา

<https://docs.google.com/document/d/1XncAFCBeu47NoGiD0AQ0BznWSglo1ZgC/edit>

1.12 นางสาวนุชรินทร์ ประทุมบุญ

ชื่อผลงาน : ความเชื่อ ศาสนา และวิถีชีวิตชาวคริสต์ แห่งบ้านสองคอน

https://docs.google.com/document/d/1A_FdoMp6gCSLpDFbScxFoGJYYVKD1c2p/edit?usp=drive_web&oid=107689378319509215105&rtpof=true

1.13 นางสาวภาพตะวัน วิลามาศ

ชื่อผลงาน : ความหวาดกลัวของชาวสองคอนในอดีต

<https://docs.google.com/document/d/1isNM39RIU2EmtQ0hvKslsIKL1Hp6Ukmg/edit>

1.14 นายทักษ์ดนัย โพธิ์กันท์

ชื่อผลงาน : ศาสนา และวิถีชีวิตชาวคริสต์ มรณสักขีแห่งบ้านสองคอน

<https://www.facebook.com/book.takdanai.1/posts/pfbid02rrFXxRNFmg5Arq4VWTcPSAebdD1zgr4P734CqBfTJgPfQxMqWPKF6vACGFpv8DwQL>

2. ประเภทงานวิดีโอ

2.1 กนกวรรณ กำมะนาค

ชื่อผลงาน : อดีตกาล คริสต์ศาสนา ถูกกวาดล้างอย่างไม่เป็นธรรม

<https://www.facebook.com/100016871255811/videos/617373343484481/>

2.2 พิชามณฺญ์ ภูละคร

ชื่อผลงาน : ความอยู่ดีธรรมของประเทศไทยกับความเห็นต่างทางศาสนา

<https://www.facebook.com/ppiichaamon/videos/567322748641447/>

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ได้เข้าใจถึงความสำคัญของหลักสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม
2. ได้ตระหนักถึงพลังของตนเองในการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่เป็นธรรม
3. สามารถสร้างสื่อที่ส่งเสริมและสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิมนุษยชนกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม
4. ได้เข้าใจถึงประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในประเด็นพลวัตการปรับตัวของชุมชนชาวคริสต์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน
5. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ให้บุคคลรอบข้างได้รับรู้

ปัญหาและอุปสรรค

ช่วงระยะเวลาในการทำกิจกรรมบางอย่างอาจล่าช้าไปจนทำให้ไปกระทบกับกระบวนการอื่นๆ และมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางส่วนไม่ยอมทำตามกติกาในระหว่างการจัดกิจกรรม และการส่งงานเขียนข่าว รวมทั้งการสร้างสื่อของผู้เข้าร่วมโครงการไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานส่งงานตามที่กำหนดส่งงานหลังจบกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

จากภาพรวมข้อเสนอของผู้เข้าร่วมโครงการ และจากคณะผู้ดำเนินโครงการมีความเห็นว่าสำหรับการจัดกิจกรรมครั้งถัดไปควรชี้แจงเรื่องเวลาที่ชัดเจนเพื่อให้กระบวนการในการทำงาน และจัดกิจกรรมตามกำหนดการไม่ล่าช้า เมื่อมีการรับสมัครผู้เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งถัดไปต้องวางเงื่อนไขพร้อมกับบทลงโทษหากผู้เข้าร่วมไม่ทำตามกติกา เช่น การทำสัญญาก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมหากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข หรือ ผ่าฝืนข้อตกลงในการทำกิจกรรม จะต้องถูกลงโทษด้วยการริบเงินประกันในการเดินทาง อีกทั้งควรเน้นการสัมภาษณ์เพื่อการคัดเลือกผู้สมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยต้องคัดเอาเฉพาะผู้ที่สนใจกิจกรรมเพื่อให้ความร่วมมือได้อย่างเต็มที่เพื่อตัดปัญหาเรื่องการขาดการมีส่วนร่วมในระหว่างการจัดกิจกรรม

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรมโครงการ Radical Youth for Future : ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่

ฟรีตลอดโครงการ

เปิดรับสมัครเข้าร่วมกิจกรรม
สมัครได้ตั้งแต่วันที่ 1 - 25 พฤศจิกายน 2565
ประกาศณผู้มีสิทธิ์เข้าร่วมกิจกรรม วันที่ 27 พฤศจิกายน 2565
รับจำกัดเพียง 25 คน เท่านั้น!!!

โครงการ “Radical Youth for future : ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคนรุ่นใหม่”
ระหว่างวันที่ 16-18 ธันวาคม 2565

ณ อาคารบริหารอัครมหาบัณฑิตและชุมชนอาคริสท่าแร่ อ.เมืองกสนคร
จ.สกลนคร
และ
ณ สภากาชาด พระเมตตาแห่งบรมมหารัชมังการ
น.สกลนคร อ.บึงขาม จ.เมือง อ.มุกดาหาร

กิจกรรมไม่เหมือนใคร

- กิจกรรมอบรมการสร้างสรรชีวิต วันที่ 3-4 ธ.ค. ณ วิทยาลัยการปกครอง
โดยวิทยากรชื่อดัง ๆ จาก The Isaan Record
- กิจกรรมเรียนรู้ความเป็นมาของชุมชนชาวคริสต์ในอีสานและร่วมกิจกรรม
กระบวนการเรียนรู้ โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากโรงเรียนแสงธรรม (และ ใหญ่ ได้มีพระพี่นาง)
- กิจกรรมเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนและการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม
- กิจกรรมอบรมในหัวข้อ “การนำของศาสนาคริสต์ในประเทศไทย
และกว่าจะเป็น Saint”

สิ่งที่จะได้รับ

- ได้ทุนเองเพื่อนที่อยากเป็นสังคมที่ดีกว่านี้
- ได้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างแรงจูงใจในการบรรจงชีวิตในชุมชน
และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

คุณสมบัติการรับสมัคร

1. เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. เชื่อมโยงในลัทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
3. เคารพในความเชื่อและความแตกต่างทางศาสนา
4. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในศรัทธาอันดีงามที่เป็นธรรม
5. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในการเรียนรู้ ไม่ย่อท้อ และอยากแบ่งปัน
ประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่น
6. สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดกระบวนการ

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติม
☎ 093-426-3411 สวพร พงษ์พร (ผู้ม)
✉ 64011310342@msu.ac.th

Radical Youth for Future:
ค่ายสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคณะรุ่นใหม่

วันที่ 5-8 มกราคม 2566
ณ ศูนย์ท่าแร่ จ.มือง จ.สกลนคร และบ้านสองคอน ต.บึงขาม จ.ห้วยใหญ่ จ.มุกดาหาร

